

Konkurs 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH**

Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie

Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu

Wrocław 2022

KONKURS 2022

NAJLEPSZE DYPLOMY SCENOGRAFII

UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

Skład Jury / Jury:

scenografka Małgorzata Szczęśniak

scenografka Justyna Łągowska

prof. Małgorzata Komorowska - ASP Kraków

prof. Katarzyna Podgórska-Glonti - UA Poznań

prof. Marek Chowaniec - ASP Warszawa

prof. Elżbieta Wernio ASP Wrocław

Dyrektor Muzeum Miejskiego Wrocławia dr Maciej Łagiewski

Fundator I miejsca - Nagrody Głównej /

Founder of the 1st place - Main Prize:

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Fundator II i III miejsca /

Founder of the 2nd and 3rd place:

ZAiKS

Partnerzy Konkursu /

Competition partners:

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Muzeum Teatru im. Henryka Tomaszewskiego we Wrocławiu

ZAiKS

Kierownik projektu /

Project manager:

prof. Elżbieta Wernio

Kurator wystawy N.D.S. /

Exhibition curator:

dr Robert Sochacki

"Kłótnia o mur" - Nina Mizgala i Sebastian Siepietowski,
projekcja prac studentów na fasadzie Muzeum Teatru we Wrocławiu.
"Quarrel about the wall" - Nina Mizgala and Sebastian Siepietowski,
screening of students' work on the facade of the Theater Museum in Wrocław.

TYLKO SZTUKA CIĘ NIE OSZUKA IN ART WE TRUST

Pandemia COVID-19, która zabrała studentom dwa lata nauki, zburzyła cały porządek, zmieniła wszystko, czego oczekiwali od uczelni, na którą przyszli. Pozamykani w swoich domach, odepchnięci od swoich warsztatów, odsunięci od kolegów i przyjaciół, musieli na tym zbudować swoje pierwsze ważne wystąpienie artystyczne.

Praca nad Konkursem trwała prawie 2 lata. Została przerwana przez pandemię, zawisła w czasie. Wróciła, gdy wydawało się, że świat powoli opanował falę śmierci, jaka przeszła przez planetę. Powstawały szczepionki, cała infrastruktura społeczna, dająca poczucie, że powoli opanowujemy sytuację. Jak każdy żywioł, pandemia nadal była nielogiczna i nieprzewidywalna. Powoli wracaliśmy do pracy, do ostrożnego spotykania się, otwierania uczelni, powrotu do pracy dyplomantów, którym wszyscy starali się jak najwięcej pomóc.

Zaczęłam zauważać, z pewnym zdumieniem i satysfakcją, że rozmowy, jakie prowadzimy, dyskusje, jakie się toczą, zaczynają dotyczyć tematów ważnych i zasadniczych. Rozmowy o podstawowych wartościach, fundamentalnych imperatywach, moralności, wierze, miłości, sztuce i jej znaczeniu. Młodzi artyści musieli sobie nagle to wszystko od nowa poukładać, odpowiedzieć jeszcze raz na najważniejsze pytania.

Wartość intelektualna i artystyczna tych dyplomów jest zupełnie inna. Teraz ich pierwsza prezentacja i konfrontacja odbywa się nagle w czasie wojny. Wojny, którą oglądamy, przeżywamy, śledzimy dzień po dniu. Wojny, która zmienia i nasz świat, naszą rzeczywistość, naszą codzienność. Ich wypowiedzi, które już w mniejszym stopniu dotyczą ściśle dziedziny zawodowej, czyli scenografii, stały się raczej samodzielną twórczością, stosującą wszelkie możliwe środki teatralne i parateatralne, formy happeningowe, performatywne. Są ważnym głosem, skierowanym do swojego pokolenia. Musieli się określić i zareagować na to, co ich spotkało, musieli dramatyczne doświadczenia umieścić w takiej lub innej formie w swojej pracy. To przekonanie, że teraz trzeba mówić ludziom, światu, wszystkim, o rzeczach ważnych. Odbiorcami są ich rówieśnicy. To pokolenie musi sobie wartości poukładać od nowa. Jeżeli to taka rozmowa, jeżeli mają swoich odbiorców, to mamy relację twórca-odbiorca. Czyli relację istotnego dialogu.

Wystawa zgromadzonych najlepszych dyplomów czterech uczelni artystycznych, które prowadzą kierunek scenografia odbywa się w stanie wojny. Zupełnie nowego i straszliwego doświadczenia, które nam towarzyszy. Już wiemy, jak niszczące psychikę, szczególnie artystów, ludzi nadwrażliwych, są informacje, które do nas docierają. Poprzez rozwinięte technologie ta wojna jest wojną jawną. Nie można nie zobaczyć, nie można nie wiedzieć. Strach o przyszłość zyskał zupełnie inny wymiar. Start w samodzielną twórczość staje się jeszcze trudniejszy.

To spotkanie, ta wspólna wystawa dyplomantów z całej Polski, z różnych ośrodków, może być dla nas ważna i stanie się przeżyciem, który pomoże zobaczyć się nawzajem, nie dla porównywania, a dla poszukania wspólnego doświadczenia, które kształtowało ich prace. Także bagaż doświadczeń i wiedzy, który dostali od nas, pedagogów, to być może bagaż, który pozwoli im poczuć się bezpieczniej.

Drugie spotkanie, to spotkanie pedagogów uczelni. Musimy wymyślić tę nową, nieprzewidywalną przyszłość. Przeprowadziliśmy nasze uczelnie przez pandemię. Nie było to łatwe, gdy odcięto nas od narzędzi, od kontaktu i konsultacji ze studentami. Musieliśmy wszystko przeprogramować, od nowa zbudować sens uczenia w warunkach zaprzeczających istocie naszych kierunków. Zrobiliśmy to i powstały z tej nowej tożsamości inne i dodatkowe wartości.

Jesteśmy w stanie wojny. Kiedy to piszę jest 55. dzień rosyjskiej inwazji na Ukrainę. Wszystkie informacje o tych wydarzeniach, które do nas docierają stają się rytmem naszego dnia.

Teraz nadchodzą nowe wyzwania, niewątpliwie trudniejsze, bardziej traumatyczne. Nie tylko wojna, inflacja wszystkiego, ale i też mnóstwo ograniczeń, które musimy przyjąć i się do nich dostosować. Czuję, że należy znów się spotkać. Rozmawiać. Pochwalić sukcesami i przelknąć porażki oraz rozczarowania. Zajrzeć w przyszłość.

Jestem przekonana o wartości takich spotkań i konfrontacji. Dodamy sobie odwagi.

Pozwolę sobie przywołać przewrotny tekst z pracy, zamartego niedawno, niezwykłego artysty, profesora zwyczajnego naszej uczelni, malarza i performerera, Pawła Jarodzkiego: TYLKO SZTUKA CIĘ NIE OSZUKA. IN ART WE TRUST.

prof. Elżbieta Wernio

**ONLY ART DOESN'T FOOL YOU.
IN ART WE TRUST.**

The COVID-19 pandemic, which took students two years of college, shattered the whole order, changed everything they expected from the university they came to. Locked in their homes, pushed away from their workshops, away from colleagues and friends, they had to build their first important artistic performance on this.

Work on the Competition lasted almost 2 years. It was interrupted by a pandemic, it was suspended in time. She returned just as it seemed the world was slowly getting hold of the tide of death that had passed through the planet. Vaccines were developed and the entire social infrastructure was created, giving the feeling that we were slowly taking control of the situation. Like any element, the pandemic continued to be illogical and unpredictable. We were slowly returning to work, to meet carefully, to open universities, to return to work for graduate students, whom everyone tried to make as much available as possible.

I began to notice, with some amazement and satisfaction, that the conversations we conduct, the discussions that are underway, are beginning to touch upon important and essential topics. Conversations about core values, fundamental imperatives, morality, faith, love, art and its meaning.

The young artists suddenly had to sort it all out again, answer the most important questions once again. The intellectual and artistic value of these diplomas is completely different. Now their first presentation and confrontation takes place suddenly during the war. The wars we watch, live and follow day after day. A war that changes our world, our reality and our everyday life. Their statements, which are less strictly related to the professional field, i.e. scenography, have become rather independent works, using all possible theatrical and paratheatrical means, happening and performative forms. They are an important voice for their generation. They had to identify themselves and react to what had happened to them, they had to put the dramatic experiences in one form or another in their work. It is a belief that now you have to tell people, the world, everyone, about important things. The recipients are their peers. This generation has to re-arrange its values. If it is such a conversation, if they have their audience, then we have a creator-recipient relationship. That is, an account of a significant dialogue.

The exhibition of the best diplomas of four art academies, which lead the field of scenography, is displayed in a state of war. A completely new and terrible experience that accompanies us. We already know how damaging the psyche, especially of artists and hypersensitive people, is the information that reaches us. Through advanced technologies, this war is open war. It is impossible not to see, it is impossible not to know. Fear for the future has a completely different dimension. The start of independent creativity becomes even more difficult.

This meeting, this joint exhibition of graduates from all over Poland, from various centers, can be important for us and will become an experience that will help us see each other, not for comparison, but for the search for a common experience that shaped their work. Also, the baggage of experience and knowledge that we, the teachers, gave them, is perhaps the baggage that will make them feel safer.

The second meeting is a meeting of university teachers. We have to come up with this new, unpredictable future. We took our colleges through a pandemic. It was not easy when we were cut off from tools, from contact and consultation with students. We had to reprogram everything, rebuild the sense of learning in conditions that contradicted the essence of our directions. We did it, and other and additional values arose from this new identity.

We are at war. As I write this, it is the 55th day of the Russian invasion of Ukraine. All information that reaches us about these events becomes the rhythm of our day.

Now new challenges are coming, undoubtedly more difficult and more traumatic. Not only war, inflation of everything, but also a lot of restrictions that we have to accept and adapt to. I feel like meeting again. To talk. To praise successes and swallow failures and disappointments. Look into the future.

I am convinced of the value of such meetings and confrontations. We will give ourselves courage. Let me quote a perverse text from the work of Paweł Jarodzki, a recently deceased extraordinary artist, full professor at our university, painter and performer: ONLY ART DOESN'T FOOL YOU. IN ART WE TRUST.

Prof. Elżbieta Wernio

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

WROCLAW I SCENOGRAFIA

Było tak: w 1945 roku stał wśród wszechobecnych gruzów nietknięty gmach Teatru Wielkiego*. W nim tuż po wojnie rozpoczęły działalność: Opera i Teatr Miejski (dzisiejszy Teatr Polski).

Obecna siedziba Teatru Polskiego, jak i na przykład Teatru Lalek, były doszczętnie spalone. Zaś w pobliżu Mostu Grunwaldzkiego urozmaicała krajobraz wyrwana z kontekstu konstrukcja sceny obrotowej innego zniszczonego teatru.

Jednak życie teatralne nabrało „z miejsca” rozpędu. Przy pełnych widowniach grano poranki dla szkół, popołudniówki i spektakle wieczorne. Spektakle operowe przeplatały się z dramataми a klasyka z współczesnym repertuarem komediowym. Socrealizm jeszcze nie zaistniał, więc form wypowiedzi artystycznej nie ograniczano a premiery odbywały się co kilka tygodni (w sezonie 1946 /47 na scenie Teatru Miejskiego odbyło się 11 premier a równolegle w tym samym budynku powstawały spektakle operowe). W sumie repertuar obejmował kilkadziesiąt pozycji.

Na 5 piętrze operowego budynku mieściła się nad wielką malarnią pracownia scenografów. Była to trójka osób wywodzących się z Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie: Jadwiga Przeradzka-Jędrzejewska, Aleksander Jędrzejewski i Wiesław Lange. Do początku lat 50 projektowali większość opraw scenicznych, zarówno oper jak i spektakli Teatru Miejskiego. Jednak z wrocławskim „kombinatem” teatralnym współpracowali już wówczas znani scenografowie z innych ośrodków, tacy jak na przykład: Władysław Daszewski, Stanisław Jarocki i Teresa Roszkowska.

W innym punkcie miasta, też w ocalałym budynku, tkwiącym wśród gruzowisk, odbywała się inauguracja pierwszego roku akademickiego Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych/Pięknych (nazwę wedle zaleceń władz zmieniano). Był październik 1946 roku. Studenci rozpoczynający studia pochodzili z różnych stron kraju, byli też repatriantami „zza Buga”, kombatantami różnych armii, jak i autochtonami (pochodzącymi głównie z Opolszczyzny). Zrozumiałe dążenia integracyjne, ujawniające się zwłaszcza podczas plenerów, skutkowały spontanicznym uczestnictwem w zwariowanych zdarzeniach, układaniu wyśpiewywanych ballad, improwizowanych występach, w sumie w działaniach widowiskowych, aby nie powiedzieć teatralnych. Pojawiły się też próby tego rodzaju - przykładowo „teatr w tramwaju”, którego pomysłodawcą był Mieczysław Zdanowicz (przyszły rzeźbiarz, malarz ceramik oraz prorektor uczelni). W 1949 roku ta inicjatywa nie wzbudziła entuzjazmu władz (które akurat przystępowały do wprowadzania socrealizmu) a na dodatek w tramwajach (jako w jedynym zbiorowym środku lokomocji) panował zazwyczaj potworny tłok, a pasażerowie stali nawet na stopniach wagonów.

Pierwsza połowa lat pięćdziesiątych XX wieku - była okresem tak zwanych błędów i wypaczeń oraz obowiązywania doktryny socrealizmu, ale i tak akcje realizowane na plenerach i podczas imprez karnawałowych wyłamwały się z obowiązującego rytuału spotkań młodzieżowych. W rezultacie profesor Eugeniusz Geppert mógł na osiołku przemierzać, w towarzystwie przebierańców, miasto Lwówek Śląski, podążając z dworca na wizytację pleneru. Duch teatru unosił się nad tym korowodem i tylko czekał na pomyślniejsze okoliczności.

Tymczasem na przelomie lat 40. i 50. zostaje odbudowany Teatr Polski a do działających we Wrocławiu scenografów dołącza Marcin Wenzel, absolwent krakowskiej ASP. We Wrocławiu lat 50. działają już obok Opery i Teatru Polskiego: Teatr Rozmaitości (dzisiejszy Współczesny), Operetka, Teatr Lalek, Teatr Żydowski, Teatr Kameralny a od 1956 Teatr Pantomimy. Natomiast wśród autorów scenografii pojawiają się kolejne nazwiska. Byli to m.in.: Jerzy Ukleja, Barbara Gutekunst, Irena Skoczeń, Jerzy Szeski, Janusz Tartyłło, Stanisław Klimczyk. Mnożą się sceny, rosną też szeregi scenografów.

W połowie dekady lat 50. następuje polityczna „odwilż”. Wiosną 1955 roku w kawiarni studenckiej (stołówka na ulicy Kuźnicznej zamieniana po południu w kawiarnię - oczywiście bez prawdziwej kawy) w trakcie spontanicznie organizowanych występów kabaretowych, pojawił się pomysł utworzenia studenckiego teatru. Będzie to STS Ponuracy. Tworzą go głównie studenci Uniwersytetu i PWSSP. Scenografię do premierowego spektaklu (na dużej scenie Teatru Polskiego) projektują Michał Jędrzejewski i Wiesław Zajączkowski - studenci trzeciego roku malarstwa (PWSSP). W 1957 i 1958 roku w przestrzeni** Teatru Kameralnego odbywają się prehappeningowe*** akcje: „Teatr Sensibilistyczny” (autorzy: Kazimierz Głaz, Tadeusz Fyda, Michał Jędrzejewski, Regina Konieczka, Jan Kosiński, Adam Krzemieniewski, Anna Lisowska, Andrzej Migdał, Jerzy Popowski, Wiesław Zajączkowski i Stefan Górski) i „Teatr Katastroficzny” (ten sam zespół), realizowane przez studentów PWSSP. Dwaj inni studenci uczelni Piotr Wieczorek i Adam Rząsa realizują klimaty happeningowe we własnym teatrze, działającym w klubie studenckim „Pałacyk”.

fot. strona 6 - ASP Wrocław - wystawa prac studentów z pięciu polskich uczelni artystycznych, kształcących w dziedzinie scenografii
photo page 6 - Academy of Fine Arts in Wrocław - works by students works from five Polish art academies, studying in the field of Stage Design

W roku 1958 powstaje Teatr Kalambur, w którym scenografami będą głównie studenci PWSSP m.in.; Michał Jędrzejewski i Adam Krzemieniewski (autorzy „dadaistycznej”, wedle recenzenta, scenografii do pierwszego premierowego spektaklu), jak również Piotr Wieczorek, Jerzy Jerych, Jakub Dąbrowski, Jan Aleksy, Janusz Kucharski, Eugeniusz Get-Stankiewicz, Anna Szpakowska-Kujawska, Marta Hubka, Elżbieta Terlikowska, Marek Pijet i wielu innych. Scenografie dla Teatru Nawias realizuje Wojciech Jankowiak, a studenci PWSSP są zaangażowani do następnych działań scenograficznych, w powstających jak przysłowiowe „grzyby po deszczu” kolejnych zespołach teatralnych. Bywały to też scenografie/spektakle same w sobie, jak malowane przez Wiesława Zajączkowskiego na wielkich sklepanych płachtach pakowego papieru przypowieści/pastisze słynnych obrazów (np. półkolista „Panorama Ractawicka”, lub „Hold Pruski, czyli scena wręczenia tubki błękitu pruskiego, w ramach reglamentacji farb olejnych”).

Teatr Kalambur, kierowany przez Bogusława Litwińca, staje się zarazem inicjatorem Międzynarodowych Festiwali Teatru Otwartego, w których w latach 1966-1993 uczestniczą zespoły z całego świata (od Japonii po Stany Zjednoczone) a spektakle m.in. słynnego zespołu Bread & Puppet Petera Schumanna prezentowane są zarówno na scenach teatrów wrocławskich jak i w otwartej przestrzeni miasta.

W roku 1960 Wrocław staje się gospodarzem ogólnopolskich Festiwali Polskich Sztuk Współczesnych a w latach 60. i 70. do miasta przybywają z Warszawy, Krakowa i innych ośrodków, aby realizować spektakle, liczni „zamiejscowi” reżyserzy, jak i scenografowie a wśród nich m.in.: Piotr Potworowski, Józef Szajna, Franciszek Starowiejski, Kazimierz Wiśniak, Janusz Werpuchowski, Andrzej Stopka, Daniel Mróz, Andrzej Sadowski, Stanisław Bąkowski, Zenobiusz Strzelecki, Jerzy Skarżyński, Krystyna Zachwatowicz, Jadwiga Poznakowska, Wojciech Krakowski, Władysław Hasiór, Mariusz Chwedczuk, Małgorzata Treutler, Krzysztof Pankiewicz, Zofia de Inez, wreszcie dyrektorujący w Teatrze Polskim Jerzy Grzegorzewski.

Nie znaczą to, że trwale związani z Wrocławiem scenografowie znikają z pola widzenia, oczywiście tworzą nadal a pole działalności scenograficznej stale się powiększa, m.in. w związku z powstaniem Ośrodka Telewizyjnego, aktywnością Wytwórni Filmów Fabularnych, jak i z współpracą z teatrami w Opolu, Legnicy, Wałbrzychu i Jeleniej Górze.

W połowie lat 60. Wrocław zaczyna też przyciągać do siebie na stałe wybitnych artystów i promować nieprzeciętne zjawiska artystyczne, ze szczególnym uwzględnieniem twórczości teatralnej. Do nowej siedziby we wrocławskim Rynku przenosi się z Opola Teatr Laboratorium Jerzego Grotowskiego, wraz z kreatorem odkrywczych przestrzeni scenograficznych Jerzym Gurawskim.

Teatr Pantomimy, stworzony oraz kierowany przez wybitnego artystę mima i reżysera Henryka Tomaszewskiego, uzyskuje status samodzielnej placówki teatralnej i wprawia w zachwyt widzów kolejnych spektakli, aby po premierach na scenie Teatru Polskiego wyruszać do stolic europejskich oraz Japonii, Australii lub Stanów Zjednoczonych, wraz z kolejnymi rozwiązaniami przestrzeni scenicznych, projektowanych przez Jadwigę i Aleksandra Jędrzejewskich, Kazimierza Wiśniaka, Krzysztofa Pankiewicza, Franciszka Starowiejskiego i całą plejadę wybitnych scenografów.

Wspomniany a działający od 1962 roku Ośrodek Telewizyjny realizuje na przełomie lat 60. i 70. po kilkanaście spektakli teatru TV rocznie (uzyskując „Złote Ekran” i inne wyróżnienia) a scenografie do nich projektują absolwenci wrocławskiej uczelni m.in.: Leszek Kaufhold, Jerzy Jerych, Waldemar Onyszkiewicz, Michał Jędrzejewski, Mira Żelechower, Wojciech Jankowiak, Małgorzata Jamroz, Zbigniew Francuz, Piotr Wieczorek, Czesław Smoleński, Marta Hubka, Tadeusz Fyda, Elżbieta Wernio i Elżbieta Terlikowska oraz wywodzący się z Akademii Krakowskiej: Marcin Wenzel, Krystyna Zachwatowicz i Kazimierz Wiśniak a z warszawskiej ASP: Aleksander Jędrzejewski, Jadwiga Przeradzka-Jędrzejewska i Janusz Tartyłto.

Wytwórnia Filmów Fabularnych, druga po łódzkiej WFF największa placówka tego typu w kraju, działa na pełnych obrotach od połowy lat 50. Powstają tu filmy Andrzeja Wajdy (np. „Popiół i diament”, „Lotna”), ale też wieloodcinkowe serie, takie jak np. „Stawka większa niż życie” (czyli „Kłos”), „Rękopis znaleziony w Saragossie” (z budowanym w plenerze hiszpańskim miasteczkiem), „Lalka” (z rozległą rekonstrukcją dziewiętnastowiecznej Warszawy). Jak i leżące długo na półce, w oczekiwaniu na lepsze czasy, takie filmy jak „Diabeł”, czy telewizyjna „Próżnia”. Działali tu reżyserzy, aktorzy i scenografowie z różnych ośrodków, ale również trwale związani z Wrocławiem reżyserzy: Sylwester Chęciński, Stanisław Lenartowicz, czy Waldemar Krzystek oraz scenografowie - na czele z Tadeuszem Kosarewiczem (m. in. filmy: „Ziemia obiecana”, „Zemsta”, „Mała Moskwa”).

Do Wrocławia przeprowadza się Tadeusz Różewicz. Dyrekcję Teatru Polskiego obejmują: Krystyna Skuszanka i Jerzy Krasowski. Co roku odbywają się Festiwale Polskich Sztuk Współczesnych, Triennale Rysunku staje się cykliczną wystawą międzynarodową. Od 1964 roku istnieje festiwal „Jazz nad Odrą”. Kierowana przez Andrzeja Markowskiego Filharmonia staje się centrum organizacyjnym Festiwali Wratislavia Cantans. Liczne inne imprezy artystyczne, takie jak Sympozjum Wrocław '70 z udziałem twórców z całego kraju, m.in. Tadeusza Kantora i Henryka Stażewskiego, tworzą klimat twórczego fermentu, który umożliwia realizację kolejnych inicjatyw.

Kontynuowane są wątki happeningowe, po związanych Teatrem Kalambur happeningach muzycznych Adama Bienia, Leszka Mickosia i Waldemara Zamorskiego (lata 60.), w 1976 roku odbywa się w salach klubu Związków Twórczych „IV Sesja Sensibilistyczna” z towarzyszącą „Wystawą Nieistniejącą”. Ten unikalny happening zostaje wpisany w formę sympozjum ze stołami ustawionymi w podkowie i nakrytymi zielonym sukniem stołem prezydyjnym, mównicą, nagłośnieniem oraz z niepowtarzalnymi referatami Kazimierza Głaza „Świat a sensibilizm”, i „Sensibilizm a świat” Zbigniewa Makarewicza, wreszcie z odlotową dyskusją, wręczaniem dyplomów podstępnie zwabionym z innych sal delikwentom i z otwarciem (przez niżej podpisanego) kompletnie nieistniejącej wystawy (poprzedzonym oczywiście podniosłymi przemówieniami).

W Muzeum Historycznym Wrocławia (dzisiejsze Muzeum Miejskie Wrocławia), powstaje, kierowany przez Barbarę Madejską, a od roku 2001 przez Małgorzatę Bruder, Dział Teatralny, który realizuje, w oparciu o gromadzone zbiory, cykle wystaw teatralnych, będących instalacjami wychodzącymi poza przestrzeń sal ekspozycyjnych. Pojawiają się np. postaci mimów szybujących nad ulicą Wita Stwosza przy galerii Awangarda, lub ciężarówka z dekoracjami „przebijająca” przeszkloną ścianę tejże galerii. Realizują te ekspozycje: Wojciech Jankowiak, Michał Jędrzejewski, Andrzej Hubka, Wiesław Zajączkowski, Marta Hubka, Jacek Kos a po powstaniu Muzeum Teatru im. Henryka Tomaszewskiego (2016) Damian Banasz, Witold Owczarek, Elżbieta Terlikowska i Elżbieta Wernio.

Klimat pobudzenia artystycznego zostaje nieomal całkowicie zastopowany przez wprowadzenie w grudniu 1981 roku stanu wojennego. Znika ręcznie malowany na płachtach papieru spektakl graficzny, pokrywający ściany uczelni podczas grudniowego strajku. Pojawia się za to bojkot telewizji i uczestnictwa w oficjalnych wystawach. Grają jednak teatry. W Teatrze Polskim za kolejnych dyrekcji Igora Przegrodzkiego i Jacka Bunscha powstają m.in. spektakle: „Transatlantyk”, „Szewcy”, „Historia” i nagradzana wielokrotnie „Janulka, córka Fizdejki” (m.in. za scenografię W. Jankowiaka i M. Jędrzejewskiego). Realizowane są filmy oraz wystawy plastyczne w kościołach, powstają inicjatywy studenckie w rodzaju eksperymentalnego teatru „Centrum Światła” zlokalizowanego w piwnicach domu akademickiego na pl. Grunwaldzkim (autorzy: Eugeniusz Aleksiejczuk, Artur Babiarz, Paweł Dacko), trwa działalność wydawnicza drugiego obiegu i nagle „ekspłduje” w wielkim stylu „Pomarańczowa Alternatywa” Majora Fydrycha. Te akcje happeningowe z udziałem setek realizatorów (m.in. studentów PWSSP) i często tysięcy widzów, zaskakują władze, które początkowo próbują interweniować, aresztując np. happeningowych świętych Mikołajów - myśląc ich z „legalnymi” z placówek handlowych. Wreszcie władze, bojąc się ośmieszenia, zaprzestają interwencji i akcje w rodzaju „Manewrów Melon w Majonezie” lub „Rewolucji Krasnoludków” mogą w miarę spokojnie pojawiać się w przestrzeni Wrocławia, aż do zmiany ustroju i 1990 roku.

W latach 80 i następnych tworzą gościnnie we Wrocławiu kolejni znani scenografowie m.in.: Jacek Zagajewski, Paweł Dobrzycki, Marcin Stajewski, Barbara Halicka, Jerzy Juk-Kowarski, kreujący scenografie do własnych spektakli znakomity reżyser Krystian Lupa, Xymena Zaniewska, Krzysztof Baumiler i wielu innych.

Zarazem działają we Wrocławiu scenografowie trwale związani z miastem i tutejszą uczelnią, której są w większości absolwentami: Elżbieta Terlikowska, Elżbieta Wernio (wcześniej działająca w Teatrze im. Witkacego w Zakopanem oraz w Teatrze Miejskim w Gdyni), Marta Hubka, Jadwiga Mydlarska-Kowal (po ASP w Krakowie), Mira Żelechower, Małgorzata Stoniowska, Wojciech Jankowiak, Michał Jędrzejewski, Piotr Wieczorek, Michał Hrisulidis, Barbara Komosińska, jak i artyści młodszej generacji m.in.: Joanna Hrisulidu, Agnieszka Aleksiejczuk, Damian Banasz i Mateusz Mirowski.

Jednak scenografii jako kierunku kształcenia we wrocławskiej PWSSP wciąż brak. Wprawdzie w drugiej połowie lat 80., po współorganizowanym w przez Uczelnię w 1985 roku Międzynarodowym Sympozjum Scenografów i Techników Teatru OISTT (obradę sekcji scenografów w sali senatu), pojawiła się koncepcja utworzenia wspólnie z filią wrocławską krakowskiej PWST - Studium Przestrzeni Widowiskowej, ale mimo przelotnego poparcia władz, projekt ten utknął w gąszczu negocjacyjnych procedur.

Zaistniała jeszcze przewrotna wystawa „Sensibilizm i Teatr Niewyobrażony” (BWA Awangarda 1992 i CSW Zamek Ujazdowski 1993/94). Ale temat realnej formuły kształcenia powraca dopiero w Podyplomowym Studium Dyscypliny Plastyczne w Architekturze (utworzonym w 1996 roku - w uczelni właśnie zmieniającej nazwę na ASP). Ostatecznym impulsem do zaistnienia w Studium grupy zajmującej się scenografią była sugestia ówczesnego prorektora PWST prof. Jacka Radomskiego. Zajęcia z szóstką entuzjastów scenografii prowadzi m.in.: Elżbieta Wernio, Wojciech Jankowiak, Maria Dębicz, Małgorzata Bruder i Michał Jędrzejewski, Bronisław Trytko a konsultacje Elżbieta Terlikowska i Jerzy Bielunas. W roku 2003 grupa 6 słuchaczy otrzymuje świadectwa ukończenia Studium. Bardzo udana realizacja scenografii do dyplomowego spektaklu „W krainie Oz” (Teatr PWST), skutkuje zaprezentowaniem kostiumów zaprojektowanych przez Elżbietę Trzewiczek i Sebastiana Pietkiewicza w ekspozycji studenckiej na Quadriennale Scenografii w Pradze (2003).

W roku następnym Studium organizuje trzy miesięczne warsztaty scenograficzne z udziałem międzynarodowej grupy kilkunastu słuchaczy londyńskiego Saint Martins College of Art & Design, zakończone realizacjami trzech spektakli na scenach Teatru Lalek w reżyserii Leszka Mądzika, Jerzego Bielunasa i Deepana Sivaramana (obecnie dziekana Uniwersytetu w Delhi). Warsztaty z udziałem naszych studentów i z kolejną grupą słuchaczy londyńskiej uczelni odbywają się również w roku 2005, a w 2006 powstaje na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa fakultatywna Pracownia Scenografii współpracująca z wrocławskimi wydziałami krakowskiej PWST. Pracownie prowadzą: Elżbieta Wernio, Aleksander Maksymiak i Michał Jędrzejewski (który zostaje kierownikiem pracowni) oraz Iwona Makowska prowadząca zajęcia z zakresu budowy lalki teatralnej.

Studenci Pracowni, rzucając na szeroką wodę pionierskiego projektowania, powstających pod kierunkiem Elżbiety Wernio kostiumów do „Madam de Sade” (2007), realizują kolejne scenografie do spektakli wystawianych głównie na scenach PWST. Do 2012 roku, kiedy Pracownia przekształca się w Katedrę Scenografii, powstaje ponad 30 takich scenografii (w tym duża realizacja musicalowego spektaklu „Dzamble”, z wieloma zmianami planów akcji i z opracowaniem kilkudziesięciu kostiumów).

Jeszcze przed zaistnieniem Katedry Scenografii, do zespołu wykładowców dołączają doświadczeni scenografowie Michał Hrisulidis (laureat nagrody za scenografię na Festiwalu Filmowym w Gdyni) i Wojciech Jankowiak (wielokrotnie nagradzany za scenografie, były szef artystyczny wrocławskiego Ośrodka Telewizyjnego). Jednocześnie kadra Katedry wzmacnia Urszula Smaza-Gralak, która wkrótce zostaje wybrana dziekanem Wydziału o nieco poszerzonej nazwie: Wydziału Architektury Wnętrz, Wzornictwa i Scenografii.

W 2012 roku kierownictwo Katedry obejmuje Elżbieta Wernio, a Katedra rozszerza stan posiadania zarówno lokalowego, jak i sprzętowego zaś dzięki pomyślnie przeprowadzonym przewodom doktorskim oraz habilitacyjnym i uzyskuje możliwość prowadzenia jednolitych pięcioletnich studiów magisterskich. Nowa jednostka utrzymuje w dalszym ciągu twórcze kontakty z AST, współdziała z Wydziałami i Katedrami Scenografii innych Akademii, jak i kontynuuje kontakt dydaktyczny z Podyplomowym Studium Dyscypliny Plastyczne w Architekturze.

Studenci realizują scenografie nie tylko poza uczelnią, ale również na zbudowanej w jednej z większych pracowni scenie, którą otwarto spektaklem w reżyserii Leszka Mądzika. Uczestniczą też w licznych wystawach m. in w Centrum Scenografii w Katowicach, jak i poza granicami kraju - np. w 2019 roku w Moskwie, gdzie trójka studentek (z pracowni Urszuli Smazy-Gralak) brała udział w międzynarodowej wystawie kostiumu.

Przejawem międzyuczelnianej współpracy była współrealizowana z akademiami w Warszawie, Krakowie, Gdańsku i Katowicach oraz z Uniwersytetem Artystycznym w Poznaniu studencka wystawa prac scenograficznych, towarzysząca praskiemu Quadriennale Scenografii '2019.

Pedagodzy i studenci Katedry pozostają w stałym kontakcie z praskim Quadriennale, regularnie odwiedzając kolejne ekspozycje a także uczestnicząc w tej światowej imprezie np. pokazami performersko-happeningowymi lub prezentacjami scenografii do goszczących w Pradze spektakli.

W ustabilizowanej już strukturze Katedra brała udział w dwóch jeszcze innych wystawach zagranicznych (2015 - Liberec i 2017 - Königshain), prezentując dokonania poszczególnych pracowni: Pracowni Scenografii Teatralnej - prowadzonej przez prof. Elżbietę Wernio, Pracowni Ubioru Kreatywnego - prowadzonej przez prof. Urszulę Smazę-Gralak, Pracowni Scenografii Filmowej i Telewizyjnej - prowadzonej przez prof. ASP Michała Hrisulidisa, Pracowni Scenografii lalkowej - prowadzonej przez dr Mateusza Mirowskiego, Pracowni Innych Form Teatralnych - prowadzonej przez prof. Michała Jędrzejewskiego oraz Pracowni Teatru Formy i Przedmiotu prowadzonej przez dr hab. Wojciecha Jankowiaka.

* tak po wojnie nazywano budynek wrocławskiej Opery

** na scenie i widowni

*** termin happening pojawia się dopiero w 1960 roku

Scenografia to budowla na zaprawie z wyobraźni. Wrocław, Katedra Scenografii i Muzeum Teatru przynależą do tej budowli.

prof. Michał Jędrzejewski

WROCLAW AND STAGE DESIGN

It was like this: in 1945, among the ubiquitous rubble, stood the untouched building of the Grand Theater *. Just after the war, it was the place where the Opera and the City Theater (today's Polish Theater) started their activities.

The present seat of the Polish Theater and, for example, the Puppet Theater, were completely burnt down. And near the Grunwaldzki Bridge, the landscape was diversified by the construction of a revolving stage of another destroyed theater, taken out of context.

However, theatrical life took off "on the spot". School mornings, afternoons and evening performances were played in front of a full audience. Opera performances were intertwined with dramas, and the classics with the contemporary comedy repertoire. Socialist realism did not exist yet, so the forms of artistic expression were not limited and the premieres took place every few weeks (in the 1946/47 season, 11 premieres took place on the stage of the City Theater, and opera performances were performed simultaneously in the same building). In total, the repertoire included several dozen items.

On the 5th floor of the opera building there was a set design studio above a large painting room. They were three people from the Academy of Fine Arts in Warsaw: Jadwiga Przeradzka - Jędrzejewska, Aleksander Jędrzejewski and Wiesław Lange. Until the early 1950s, they designed most of the stage settings, both for operas and performances of the Municipal Theater. However, well-known set designers from other centers, such as Władysław Daszewski, Stanisław Jarocki and Teresa Roszkowska, collaborated with the Wrocław theater "factory".

In another point of the city, also in the surviving building, stuck among the rubble, the inauguration of the first academic year of the State Higher School of Fine Arts / Fine Arts took place (the name was changed according to the instructions of the authorities). It was October 1946. Students starting their studies came from different parts of the country, they were also repatriates "from beyond the Bug", combatants of various armies, as well as indigenous people (coming mainly from the Opole region). Understandable integration efforts, especially visible during open-air sessions, resulted in spontaneous participation in crazy events, arranging sung ballads, improvised performances, in total in spectacular, not to say theatrical, activities. There were also attempts of this kind - for example, "theater in a tram", initiated by Mieczysław Zdanowicz (a future sculptor, painter and ceramist, and vice-rector of the university). In 1949, this initiative did not arouse the enthusiasm of the authorities (which were just starting to introduce socialist realism), and in addition, trams (as the only collective means of transport) were usually extremely crowded, and passengers even stood on the steps of the carriages.

The first half of the 1950s was a period of the so-called errors and distortions as well as the validity of the doctrine of socialist realism, but the actions carried out at open-air events and during carnival events broke the ritual of youth meetings. As a result, professor Eugeniusz Geppert was able to travel around the city of Lwówek Śląski on a donkey in the company of disguised people, going from the station to visit the open air. The spirit of the theater hovered over this procession and only waited for more favorable circumstances.

Meanwhile, at the turn of the 1940s and 1950s, the Polish Theater was rebuilt and Marcin Wenzel, a graduate of the Academy of Fine Arts in Krakow, joined the set designers operating in Wrocław. In Wrocław in the 1950s, apart from the Polish Opera and Theater, there are: the Rozmaitości Theater (today's Współczesny), the Operetta, the Puppet Theater, the Jewish Theater, the Chamber Theater and, since 1956, the Pantomime Theater. On the other hand, other names appear among the authors of the scenography. They were, among others: Jerzy Ukleja, Barbara Gutekunst, Irena Skoczeń, Jerzy Szeski, Janusz Tartyłło, and Stanisław Klimczyk. Scenes are multiplying, and the ranks of scenographers are also growing.

In the mid-1950s, there is a political "thaw". In the spring of 1955, in the student cafe (the canteen on Kuźniczka Street in the afternoon turned into a cafe - without real coffee, of course), during spontaneously organized cabaret performances, an idea appeared to create a student theater. It will be STS Ponuracy. It consists mainly of students of the University and PWSSP. The scenery for the premiere performance (on the main stage of the Polish Theater) is designed by Michał Jędrzejewski and Wiesław Zajączkowski - students of the third year of painting (PWSSP). In 1957 and 1958, in the space ** of the Chamber Theater, pre-happening *** actions take place: "Sensibilistic Theater" (authors: Kazimierz Głaz, Tadeusz Fyda, Michał Jędrzejewski, Regina Konieczka, Jan Kosiński, Adam Krzemieniewski, Anna Lisowska, Andrzej Migdał, Jerzy Popowski, Wiesław Zajączkowski and Stefan Górski) and "Teatr Katastroficzny" (the same group), realized by students of the State Higher School of Fine Arts. Two other students of the university, Piotr Wieczorek and Adam Rząsa, create happenings in their own theater, operating in the student club "Pałacyk".

In 1958, the Kalambur Theater is established, in which the stage designers will be mainly students of the State Higher School of Fine Arts, among others; Michał Jędrzejewski and Adam Krzemieniewski (authors of the "Dadaist", according to the reviewer, scenography for the first premiere performance), as well as Piotr Wieczorek, Jerzy Jerych, Jakub Dąbrowski, Jan Aleksiun, Janusz Kucharski, Eugeniusz Get-Stankiewicz, Anna Szpakowska - Kujawska, Marta Hubka, Elżbieta Terlikowska, Marek Pijet and many others. The sets for the Nawias Theater are made by Wojciech Jankowiak, and students of the PWSSP are involved in the next stage design activities, in subsequent theater companies emerging like the proverbial "mushrooms after rain". There were also scenography / performances in themselves, such as parables / pastiches of famous paintings painted by Wiesław Zajęczkowski on huge sheets of wrapping paper (e.g. the semicircular "Panorama of Raclawice" or "The Prussian Tribute, i.e. the scene of handing a tube of Prussian blue, as part of rationing oil paints").

The Kalambur Theater, led by Bogusław Litwiniec, is also the initiator of the International Open Theater Festivals, in which in the years 1966-1993 teams from all over the world (from Japan to the United States) take part, and performances include the famous Bread & Puppet by Peter Schumann are presented both on the stages of Wrocław theaters and in the open space of the city.

In 1960, Wrocław becomes the host of the nationwide Festivals of Polish Contemporary Plays, and in the 1960s and 1970s, the city comes from Warsaw, Kraków and other centers to produce performances, numerous "non-local" directors and set designers, including: Piotr Potworowski, Józef Szajna, Franciszek Starowiejski, Kazimierz Wiśniak, Janusz Werpichowski, Andrzej Stopka, Daniel Mróz, Andrzej Sadowski, Stanisław Bąkowski, Zenobiusz Strzelecki, Jerzy Skarżyński, Krystyna Zachwatowicz, Jadwiga Poznakowska, Wojciech Krakowski, Władysław Hasior, Mariusz Chwedczuk, Małgorzata Chwedczuk, Treutler, Krzysztof Pankiewicz, Zofia de Inez, and finally Jerzy Grzegorzewski, director of the Polish Theater.

This does not mean that the set designers permanently connected with Wrocław disappear from sight, of course they are still creating, and the field of stage design activity is constantly expanding, incl. in connection with the establishment of the Television Center, the activity of the Feature Film Studio, as well as cooperation with theaters in Opole, Legnica, Wałbrzych and Jelenia Góra.

In the mid-1960s, Wrocław began to attract outstanding artists to its place on a permanent basis and to promote outstanding artistic phenomena, with particular emphasis on theatrical creativity. Jerzy Grotowski's Laboratory Theater, along with Jerzy Gurawski, the creator of revealing scenographic spaces, is moving from Opole to the new headquarters in Wrocław's Market Square.

The Pantomime Theater, created and managed by the outstanding mime artist and director Henryk Tomaszewski, acquires the status of an independent theater institution and delights viewers of subsequent performances, so that after premieres on the stage of the Polish Theater, set off to European capitals as well as Japan, Australia or the United States, along with subsequent solutions for stage spaces, designed by Jadwiga and Aleksander Jędrzejewski, Kazimierz Wiśniak, Krzysztof Pankiewicz, Franciszek Starowiejski and a whole galaxy of outstanding set designers.

The above-mentioned Television Center, which has been operating since 1962, produces over a dozen TV theater performances each year (obtaining "Golden Screens" and other awards), and the sets for them are designed by graduates of the University of Wrocław, including: Leszek Kaufhold, Jerzy Jerych, Waldemar Onyszkiewicz, Michał Jędrzejewski, Mira Żelechower, Wojciech Jankowiak, Małgorzata Jamroz, Zbigniew Francuz, Piotr Wieczorek, Czesław Smoleński, Marta Hubka, Tadeusz Fyda, Elżbieta Wernio and Elżbieta Terlikowska and from the Krakow Academy: Marcin Wenzel, Krystyna Zachwatowicz, Wiśniak and from the Academy of Fine Arts in Warsaw: Aleksander Jędrzejewski, Jadwiga Przeradzka-Jędrzejewska and Janusz Tartyłło.

Wytwórnia Filmów Fabularnych, the second largest facility of this type in the country, after the WFF in Łódź, has been operating at full capacity since the mid-1950s. For example, "Stake greater than life" (or "Kłos"), "The Saragossa Manuscript" (with a Spanish town built outdoors), "Lalka" (with an extensive reconstruction of nineteenth-century Warsaw). As well as those long lying on the shelf, waiting for better times, such as films like "The Devil" or the TV series "The Void". Directors, actors and set designers from various centers were active here, but also directors permanently connected with Wrocław: Sylwester Chęciński, Stanisław Lenartowicz, and Waldemar Krzystek, as well as scenographers - headed by Tadeusz Kosarewicz (including the films: "Promised Land", "Zemsta", "Little Moscow"). Tadeusz Różewicz moves to Wrocław. The management of the Polish Theater includes: Krystyna Skuszanka and Jerzy Krasowski. Every year, Festivals of Polish Contemporary Arts are held, and the Drawing Triennial becomes a cyclical international exhibition. The "Jazz on the Odra" festival has been running since 1964. The Philharmonic, led by Andrzej Markowski, becomes the organizational center of the Wratislavia Cantans Festivals. Numerous other artistic events, such as the Symposium Wrocław '70 with the participation of artists from all over the country, incl. Tadeusz Kantor and Henryk Stażewski, create an atmosphere of creative ferment that enables the implementation of subsequent initiatives.

Happening threads are continued, following the musical happenings of Adam Bień, Leszek Mikoś and Waldemar Zamorski (1960s) connected with the Kalambur Theater, in 1976 the "4th Sensibilistic Session" takes place at the club Związków Twórczych with the

accompanying "Non-existent Exhibition". This unique happening is inscribed in the form of a symposium with tables arranged in a horseshoe and covered with green cloth, the presidential table, rostrum, sound system and with unique speeches by Kazimierz Glaz "The world and sensibilism" and "Sensibilism and the world" by Zbigniew Makarewicz, and finally with a fantastic discussion, giving diplomas deceptively lured from other rooms to delinquents and with the opening (by the undersigned) of a completely non-existent exhibition (preceded, of course, by solemn speeches).

At the Historical Museum of Wrocław (today's Wrocław City Museum), the Theater Department is established, managed by Barbara Madejska and since 2001 by Małgorzata Bruder, which implements, based on the collected collections, series of theater exhibitions, which are installations that go beyond the space of the exhibition halls. There are, for example, the figures of mimes soaring over Wita Stwosza Street by the Awangarda gallery, or a decorative truck "piercing" the glass wall of the gallery. These exhibitions are carried out by: Wojciech Jankowiak, Michał Jędrzejewski, Andrzej Hubka, Wiesław Zajączkowski, Marta Hubka, Jacek Kos, and after the creation of the Museum of the Theater. Henryka Tomaszewski (2016) Damian Banasz, Witold Owczarek, Elżbieta Terlikowska and Elżbieta Wernio.

The climate of artistic stimulation was almost completely stopped by the introduction of martial law in December 1981. The hand-painted graphic spectacle covering the walls of the university during the December strike disappears. There is, however, a boycott of television and participation in official exhibitions. However, theaters are playing. At the Polish Theater, during the successive directors of Igor Przegrodzki and Jacek Bunsch, among others, performances: "Transatlantyk", "Shoemakers", "History" and award-winning "Janulka, Fizdejka's daughter" (including for the stage design by W. Jankowiak and M. Jędrzejewski). There are films and art exhibitions in churches, student initiatives such as the experimental theater "Light Center" located in the basement of the dormitory on pl. Grunwaldzki (authors: Eugeniusz Aleksiejczuk, Artur Babiarz, Paweł Dacko), second-circulation publishing is in progress and suddenly Major Fydrych's "Orange Alternative" "explodes" in a great style. These happenings with the participation of hundreds of producers (including students of the PWSSP) and often thousands of viewers, surprise the authorities, which initially try to intervene, arresting, for example, happening Santa Clauses - mistaking them for "legal" ones from commercial establishments. Finally, the authorities, fearing to be ridiculed, stop intervening and actions such as "Melon in Mayonnaise" or "Dwarf Revolution" may appear relatively calmly in the space of Wrocław, until the system changes and 1990.

In the 1980s and the following years, other well-known scenographers, including Jacek Zagajewski, Paweł Dobrzycki, Marcin Stajewski, Barbara Halicka, Jerzy Juk-Kowarski, who created sets for his own performances, the excellent director Krystian Lupa, Xymena Zaniewska, Krzysztof Baumiler and many others.

At the same time, there are set designers in Wrocław permanently associated with the city and the local university, of which they are mostly graduates: Elżbieta Terlikowska, Elżbieta Wernio (previously active in the Witkacy Theater in Zakopane and in the City Theater in Gdynia), Marta Hubka, Jadwiga Mydlarska - Kowal (after the Academy of Fine Arts in Krakow), Mira Źelechower, Małgorzata Stoniowska, Wojciech Jankowiak, Michał Jędrzejewski, Piotr Wieczorek, Michał Hrisulidis, Barbara Komosińska, as well as artists of the younger generation, including: Joanna Hrisulidu, Agnieszka Aleksiejczuk, Damian Banasz and Mateusz Mirowski.

However, there is still no scenography as an educational direction at the PWSSP in Wrocław. Although in the second half of the 1980s, after the OISTT International Symposium of Stage Designers and Technicians of the OISTT Theater, co-organized by the University in 1985 (debates of the stage designers section in the Senate Hall), there was a concept of establishing, together with the Wrocław branch of the Krakow PWST - the Theater Space Study, but despite the passing government backing, this project got stuck in the maze of negotiating procedures.

There was also the perverse exhibition "Sensibilism and the Unimaginable Theater" (BWA Awangarda 1992 and CCA Ujazdowski Castle 1993/94). But the topic of the real formula of education returns only in the Postgraduate Study of Art Discipline in Architecture (established in 1996 - at the university which was just changing its name to the Academy of Fine Arts). The final impulse for the appearance of a group dealing with stage design in the Study was the suggestion of the then vice-rector of the PWST prof. Jacek Radomski. Classes with six scenery enthusiasts are conducted by: Elżbieta Wernio, Wojciech Jankowiak, Maria Dębicz, Małgorzata Bruder and Michał Jędrzejewski, Bronisław Trytko and consultations by Elżbieta Terlikowska and Jerzy Bielunas. In 2003, a group of 6 students receives the study completion certificates. The very successful production of the scenery for the graduation performance "In the Land of Oz" (Theater PWST), results in the presentation of costumes designed by Elżbieta Trzewiczek and Sebastian Pietkiewicz in the student exhibition at the Stage Design Quadriennial in Prague (2003).

The following year, the College organizes three-month scenography workshops with the participation of an international group of a dozen or so students from the Saint Martins College of Art & Design in London, culminating in the production of three performances

on the stages of the Puppet Theater directed by Leszek Mądzik, Jerzy Bielunas and Deepan Sivaraman (currently dean of the University of Delhi). Workshops with the participation of our students and with another group of students from the London university are also held in 2005, and in 2006 an optional Stage Design Studio is established at the Faculty of Interior Architecture and Design, cooperating with the Wrocław departments of the PWST in Krakow. The studios are run by: Elżbieta Wernio, Aleksander Maksymiak and Michał Jędrzejewski (who becomes the head of the studio) and Iwona Makowska, who conducts classes in the field of building a theater doll.

Students of Pracownia, thrown into the wide water of pioneering design, costumes for "Madam de Sade" (2007) created under the direction of Elżbieta Wernio, create new sets for performances mainly staged on the stages of the PWST. By 2012, when the Studio was transforming into the Department of Stage Design, over 30 such sets were created (including a large production of the musical performance "Dżamble", with many changes to action plans and the development of several dozen costumes).

Even before the Department of Scenography is established, the team of lecturers is joined by experienced scenographers Michał Hrisulidis (winner of the award for stage design at the Gdynia Film Festival) and Wojciech Jankowiak (awarded many times for scenography, former artistic director of the Wrocław Television Center). At the same time, the staff of the Department is strengthened by Urszula Smaza-Gralak, who will soon be elected dean of the Faculty with a slightly expanded name: the Faculty of Interior Architecture, Design and Scenography.

In 2012, the chairmanship of the Department is taken over by Elżbieta Wernio, and the Department extends the ownership of both premises and equipment, and thanks to successfully conducted doctoral and postdoctoral theses, she obtains the possibility of conducting uniform five-year master's studies. The new unit maintains creative contacts with AST, cooperates with the Departments and Chairs of Stage Design at other Academies, and continues teaching contact with the Postgraduate Study of Art Discipline in Architecture.

Students create scenography not only outside the university, but also on a stage built in one of the larger studios, which was opened with a performance directed by Leszek Mądzik. They also participate in numerous exhibitions, among others at the Stage Design Center in Katowice, and abroad - e.g. in 2019 in Moscow, where three students (from Urszula Smaza-Gralak's studio) took part in the international costume exhibition.

A manifestation of inter-university cooperation was the student exhibition of scenery works, co-organized with the Academies in Warsaw, Kraków, Gdańsk and Katowice and with the University of Arts in Poznań, accompanying the Prague Quadriennial of Scenography '2019.

The pedagogues and students of the Department are in constant contact with the Prague Quadriennial, regularly visiting subsequent exhibitions and participating in this world event, e.g. with performances and shows or scenography presentations for plays hosted in Prague.

In the already stabilized structure, the Department took part in two other foreign exhibitions (2015 - Liberec and 2017 - Königshain), presenting the achievements of individual studios: the Theater Scenography Studio - led by prof. Elżbieta Wernio, Creative Clothing Studio - led by prof. Urszula Smaza-Gralak, Studio of Film and Television Scenography - led by prof. Michał Hrisulidis Academy of Fine Arts, Puppet Scenography Studio - led by Dr. Mateusz Mirowski, Studio of Other Theater Forms - led by prof. Michał Jędrzejewski and the Studio of the Theater of Form and Object run by dr hab. Wojciech Jankowiak.

* this is what the building of the Wrocław Opera was called after the war

** on stage and audience

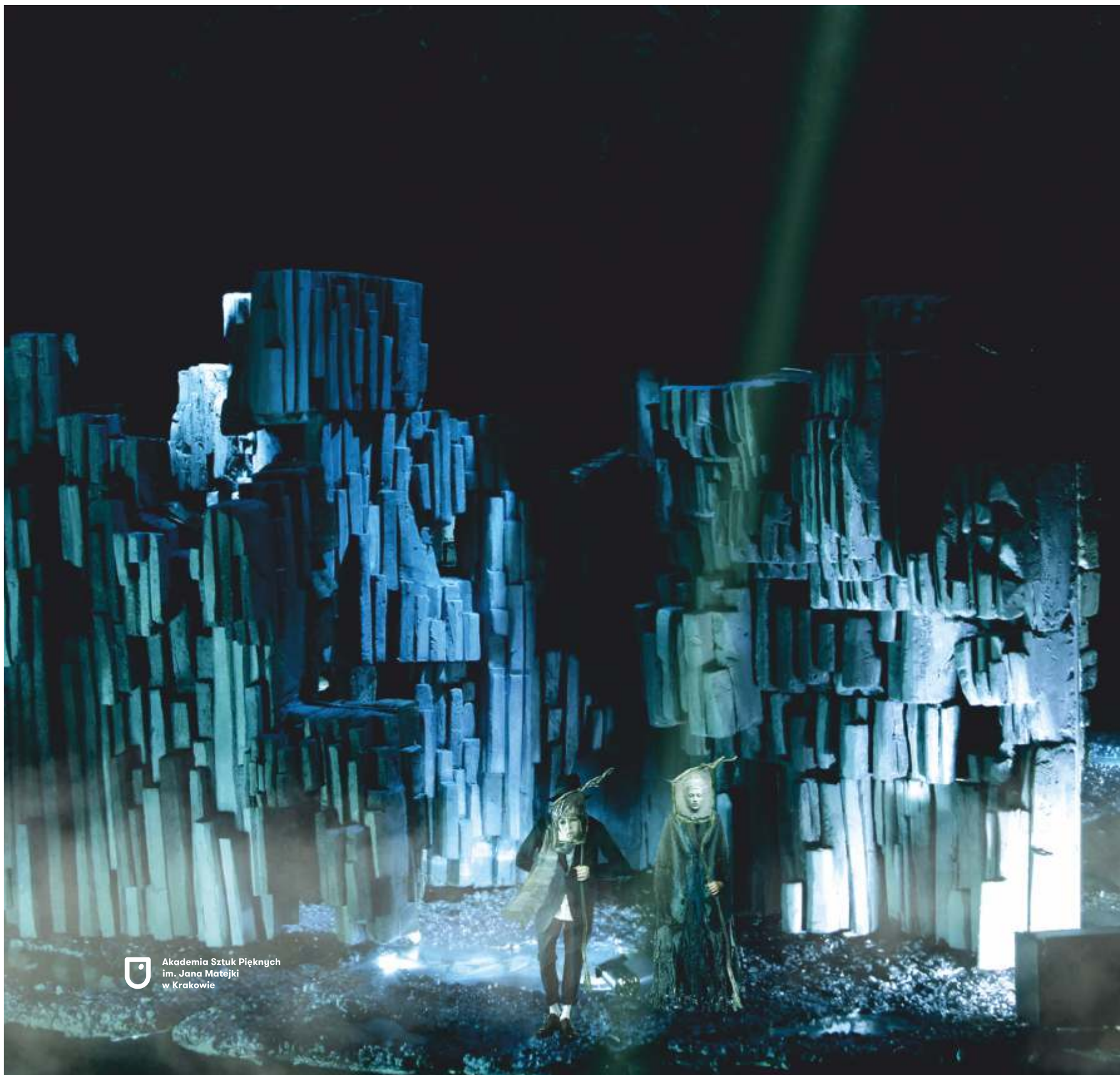
*** the term happening does not appear until 1960

The scenography is a building made on mortar from imagination. Wrocław, the Scenography Department and the Theater Museum belong to this building.

prof. Michał Jędrzejewski

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki
w Krakowie

KIERUNEK SCENOGRAFIA ASP KRAKÓW

W Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie kierunek scenografia jest usytuowany na Wydziale Malarstwa. Wynika to, z ponad stuletniej tradycji, jak również z naszego głębokiego przekonania o wadze tradycyjnego warsztatu plastycznego, kształtującego wrażliwość i kulturę plastyczną. Nasi studenci przez dwa lata uczestniczą w pełni w zajęciach z malarstwa i rysunku na kierunku malarstwo sztalugowe.

Kierunkowy program edukacji scenograficznej jest podzielony na dwa etapy. Pierwszy, wypełniający początkowe trzy lata studiów, ma charakter propedeutyczny. Składają się na niego dwa bloki programowe. Blok pierwszy obejmuje przedmioty tworzące podstawy wykształcenia teoretycznego, blok drugi przedmioty propedeutyczne w zakresie projektowania scenografii teatralnej, filmowej oraz kostiumu. Zależy nam, aby nasi absolwenci umieli rysować, posługiwać się perspektywą i aby rozumieli podstawy kompozycji, umiejętnie odnajdywali się w przestrzeni makiety, instalacji, w przestrzeniach konwencjonalnych, jak i parateatralnych. Kierunkowe umiejętności studentów są rozwijane w czterech pracowniach: Pracowni Scenografii Teatralnej, Pracowni Scenografii Filmowej i Telewizyjnej, Pracowni Kształtowania Przestrzeni Teatralnej oraz w Pracowni Kostiumu. Umiejętności tradycyjnego warsztatu plastycznego są uzupełniane zajęciami z komputerowego opracowywania projektów oraz z technologii cyfrowych wykorzystywanych w teatrze współczesnym.

Istotnym elementem procesu kształcenia są przedmioty wybierane przez studentów w ramach pracowni wolnego wyboru. Poszerza to pole dotychczasowych poszukiwań artystycznych o nowe dziedziny sztuki, takie jak: grafika, rzeźba, film animowany, intermedia, fotografia.

Mamy nadzieję, że zaprezentowany powyżej program zajęć kierunkowych, poszerzony o warsztaty i praktyki zawodowe oraz intensywną współpracę ze szkołami teatralnymi i filmowymi pozwala naszym absolwentom na sprostanie wyzwaniom współczesności.

Jeszcze jedna rzecz wydaje się istotna: to otwartość na sztukę współczesną, otaczający nas świat i zmiany społeczne, nowe trendy komunikacji wizualnej, tak aby praca w obrębie szeroko pojętych sztuk plastycznych obejmujących teatr i film była dla naszych absolwentów źródłem satysfakcji artystycznej i intelektualnej.

Program studiów jest uzupełniany licznymi wydarzeniami artystyczno-naukowymi. W obecnym roku akademickim Katedra Scenografii zorganizowała międzynarodową konferencję Edukacja scenograficzna - wyzwania współczesności z towarzyszącą jej wystawą jubileuszową zorganizowaną z okazji 50-lecia istnienia podyplomowych studiów scenograficznych oraz 15-lecia powołania na naszej uczelni jednolitych studiów magisterskich ze scenografii. Obecnie studenci naszej Katedry uczestniczą w wystawie „Puste pole - przestrzeń wyobraźni. Józef Szajna 1922-2022” organizowanej z okazji 100-lecia urodzin Józefa Szajny w Teatrze Ludowym w Krakowie oraz Festiwalu Scenografii i Kostiumów - „Scena w budowie” w Lublinie.

STAGE DESIGN DIRECTION

ACADEMY OF FINE ARTS IN KRAKÓW

At the Academy of Fine Arts in Krakow, stage design is located at the Faculty of Painting. It results, from over a hundred years of tradition, as well as from our deep conviction about the importance of traditional art workshop, shaping the sensitivity and culture of art. Our students participate fully for two years in painting and drawing classes in easel painting.

The major stage design education program is divided into two stages. The first, completing the initial three years of study, is of a propaedeutic nature. It consists of two program blocks. The first block includes subjects forming the foundations of theoretical education, the second block includes introductory subjects in the field of theater, film and costume set design. We want our graduates to be able to draw, use perspective, understand the basics of composition, and skillfully find themselves in the mock-up, installation, conventional and paratheatrical spaces. Directional skills of students are developed in four studios: the Theater Stage Design Studio, the Film and Television Scenography Studio, the Theater Space Design Studio and the Costume Studio. The skills of a traditional art workshop are complemented by classes in computer design and digital technologies used in contemporary theater.

The subjects chosen by students as part of the free-choice studio are an important element of the education process. This broadens the field of artistic research to date with new fields of art, such as: graphics, sculpture, animated film, intermedia, and photography.

We hope that the program of specialization classes presented above, extended with workshops and apprenticeships, as well as intensive cooperation with theater and film schools, will allow our graduates to meet the challenges of the present day.

One more thing seems important: it is openness to contemporary art, the world around us and social changes, new trends in visual communication, so that working within the broadly understood visual arts, including theater and film, is a source of artistic and intellectual satisfaction for our graduates.

The study program is supplemented with numerous artistic and scientific events. In the current academic year, the Department of Stage Design organized the international conference Stage Design Education - Contemporary Challenges with an accompanying jubilee exhibition organized on the occasion of the 50th anniversary of postgraduate studies in stage design and the 15th anniversary of establishing a uniform Master's degree in stage design at our university. Currently, students of our Department participate in the exhibition "Empty field - space of imagination. Józef Szajna 1922-2022" organized on the occasion of the 100th anniversary of Józef Szajna's birth at the Ludowy Theater in Krakow and the Stage Design Festival and Costumes - "Scene under construction" in Lublin.

Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie
Promotor: prof. ASP Andrzej Witkowski

Anna Oramus

Realizacja scenografii do spektakli: Moliere „Don Juan”, reż. Wiktor Bagiński.
Teatr Polski, Poznań „Serce”, reż. Wiktor Bagiński, TR Warszawa

Anna Oramus (ur. 1994). Scenografka, kostiumografka i autorka instalacji. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie (2021) oraz Wiedzy o teatrze na Uniwersytecie Jagiellońskim (2016).

Scenografie i kostiumy jej projektu można było zobaczyć w spektaklach: „Czarna skóra, białe maski” (Teatr im. Jana Kochanowskiego w Opolu, 2019), „Świnia z pieprzem” (Teatr Stary w Krakowie, 2020), „Utracona cześć Katarzyny W.” (Teatr Zagłębia w Sosnowcu, 2021), „Upiory” (Teatr Wybrzeże, 2022). Autorka scenografii do „Don Juana” (Teatr Polski w Poznaniu, 2020) i „Serca” (TR Warszawa, 2021), które to dwie realizacje były jej dyplomem magisterskim. Wraz z Olgą Grzelak laureatka konkursu „Szekspir Off” za projekt performatywny „Porcje” na Festiwalu Szekspirowskim w Gdańsku (2021). Jako studentka I Pracowni Rzeźby, w ramach pracowni wolnego wyboru, uczestniczyła w wystawach „Antropocen” (Muzeum Sztuki Współczesnej MOCAK w Krakowie) „Wyczulenie, Ulotne_1” (Galeria ASP w Krakowie) oraz „Ulotne_2” (NCK, Kraków).

Przedmiotem pracy dyplomowej są moje dwie realizacje scenograficzne do spektakli w sezonie teatralnym 2020/2021: „Don Juan” w Teatrze Polskim w Poznaniu oraz „Serce” w TR Warszawa.

„Don Juan” jest adaptacją klasycznej sztuki Moliere’a, a „Serce” to autorska, autobiograficzna opowieść, luźno inspirowana „Jądrem Ciemności” Josepha Conrada oraz filmem „Czas Apokalipsy” w reż. Francisa Forda Coppola. Spektakle, pozornie bardzo różne, łączą podjęcie tematu konkretnej, zagubionej jednostki, nad którą ciąży swego rodzaju fatum, która nie jest w stanie i nie chce wpasować się w normy i oczekiwania. Mamy do czynienia z protagonistą głęboko wątpliwym w sens własnych narodzin i funkcjonującym w bardzo specyficznym, symbolicznym świecie, co starałam oddać się w warstwie wizualnej.

W spektaklu „Serce” większość scenografii jest w monochromatyczna, utrzymana w odcieniach czerni. W pierwszej kolejności zwraca uwagę czarna, egzotyczna formacja roślinna, nawiązująca do „Jądra ciemności” (woryginalie „Heart of darkness”) i „Czasu Apokalipsy”. Pośród niej znajdują się miejsca zawarte w tekście i niezbędne do przebiegu akcji: dom głównego bohatera (symbolizowany przez czarną kanapę, lodówkę i zasłony), bar sushi, a także ukryte za białą, sznurkową kurtyną toaleta klubowa/areszt.

Academy of Fine Arts Jan Matejko in Krakow

Supervisor / Supervisor: prof. Academy of Fine Arts Andrzej Witkowski

Anna Oramus

Implementation of scenography for the performances: Moliere "Don Juan", dir. Wiktor Bagiński
"Heart", dir. Wiktor Bagiński,

Anna Oramus (born 1994) - set designer, costume designer and installation artist. A graduate of the Academy of Fine Arts. Jan Matejko in Krakow (2021) and Knowledge about theater at the Jagiellonian University (2016). The sets and costumes of her project could be seen in the performances: Black skin, white masks (Jan Kochanowski Theater in Opole, 2019), Pig with pepper (Stary Theater in Krakow, 2020), Lost honor of Katarzyna W. (Zagłębia Theater in Sosnowiec, 2021), Upiory (Wybrzeże Theater, 2022). The author of scenography for Don Juan (Teatr Polski in Poznań, 2020) and The Heart (TR Warszawa, 2021), both of which were her master's diplomas. Together with Olga Grzelak, the winner of the Shakespeare Off competition for her performance project Porcje at the Shakespeare Festival in Gdańsk (2021). As a student of the 1st Sculpture Studio, as part of the free-choice studio, she participated in the exhibitions Antropocene (Museum of Contemporary Art MOCAK in Krakow) Wyczulenie, Ulotne_1 (Gallery of the Academy of Fine Arts in Krakow) and Ulotne_2 (NCK, Krakow).

Diploma description

The subject of my diploma thesis are my two stage designs for performances in the theater season 2020/2021: „Don Juan” at the Polish Theater in Poznań and „The Heart” at TR Warszawa.

„Don Juan” is an adaptation of Molière's classic play, and „The Heart” is an authorial, autobiographical story, loosely inspired by Joseph Conrad's „Heart of Darkness”, and the film „Apocalypse Now”, dir. Francis Ford Coppola. The performances, seemingly very different, are linked by taking up the theme of a specific, lost individual, over which there is a kind of fate, who is unable and unwilling to fit into the norms and expectations a very specific, symbolic world, which I tried to reflect on the visual layer.

In the play „The Heart”, most of the scenery is monochromatic, in shades of black. The first thing that draws attention is a black, exotic plant formation, referring to the „Heart of darkness” and „Apocalypse Now”. Among it, there are places included in the text and necessary for the course of the action: the main character's house (symbolized by a black sofa, refrigerator and curtains), a sushi bar, and a club toilet / jail hidden behind a white string curtain.

KONKURS 2022
**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

 Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki
w Krakowie

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki
w Krakowie

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki
w Krakowie

Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie
Promotorka: prof. Małgorzata Komorowska

Magdalena Zajęc
B. Srbljanovic „Barbelo, o psach i dzieciach”, Scenografia i kostiumy

Magdalena Zajęc (1997) jest absolwentką jednolitych studiów magisterskich na kierunku scenografia w Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie. Podczas studiów otrzymała dwa stypendia w ramach programu Erasmus+ i zrealizowała semestr na kierunku Textile and Fashion Design na Faculty of Natural Sciences and Engineering, Department of Textiles, Graphics and Design, a także Academy of Theatre, Radio, Film and Television University of Ljubljana, oraz kolejny studiując Design and Applied Arts na University of Arts Faculty of Applied Arts w Belgradzie. Ukończyła Ogólnokształcącą Szkołę Sztuk Pięknych w Lublinie na specjalizacji Reklama Wizualna.

„Barbelo, o psach i dzieciach” to dramat, w którym nie ma klasycznej akcji dramatycznej, opowieść przedstawiona jest fragmentarycznie i obfituje w metaforyczne obrazy, w których przecinają się światy umarłych i żywych, światy realne i wyobrażone. Sama struktura dramatu, konstrukcja luźno powiązanych scen i ironiczne komentarze odautorskie unaoczniają, że nasze życie składa się tylko z fragmentów, co przekłada się także na różnorodność i wielość miejsc akcji, które dzielą się na przestrzenie otwarte i zamknięte - wśród których wyodrębnić można mieszkalne. Wiele tych miejsc pojawia się w dramacie wielokrotnie, powraca w różnych scenach. Determinuje to organizację przestrzeni i sprawia, że koncepcję przestrzeni scenicznej traktują wieloplanowo i wielofunkcyjnie, sugerując zmianami światła i wizualizacjami, przejście z jednego miejsca do kolejnego.

Niezależnie od zmieniającego się miejsca akcji, psy towarzyszą ludziom przez cały czas trwania dramatu i pojawiają się w postaci rzeźb oraz odgłosów szczekania, potęgującego stale obecne poczucie niepokoju.

W świecie Barbelo każdy chce dawać i otrzymywać miłość, czego analogią jest zwielokrotniona wizualizacja obrazu Świętej Anny Samotrzeciej Leonarda da Vinci, będąca zamknięciem ostatniej sceny, wyświetlona vis-à-vis widzowi.

Academy of Fine Arts. Jan Matejko in Krakow
Supervisor: prof. Małgorzata Komorowska
Magdalena Zajęc
B. Srbljanovic „Barbelo, about dogs and children” Set design and costumes

Magdalena Zajęc (1997) is a graduate of uniform master's studies in the field of scenography at the Academy of Fine Arts. Jan Matejko in Krakow. During her studies, she received two scholarships under the Erasmus + program and completed a semester in the field of Textile and Fashion Design at the Faculty of Natural Sciences and Engineering, Department of Textiles, Graphics and Design, as well as the Academy of Theater, Radio, Film and Television University of Ljubljana, and another studying Design and Applied Arts at the University of Arts Faculty of Applied Arts in Belgrade. She graduated from the Secondary School of Fine Arts in Lublin, specializing in Visual Advertising.

„Barbelo, about dogs and children” is a drama in which there is no classic dramatic action, the story is presented in fragments and is full of metaphorical images where the worlds of the dead and the living intersect, real and imagined. The very structure of the drama, the construction of loosely connected scenes and the author's ironic comments make it clear that our life consists only of fragments, which also translates into the variety and multiplicity of places of action, which are divided into open spaces (a cemetery, a bench in a cemetery, a bench in a park, a bench next to the wall), closed (gynecological office, restaurant, veterinary office), among which there are residential (Milena's house, Dragan's nursery). Many of these places appear many times in the drama, they return in different scenes. This determines the organization of the space and makes me treat the concept of the stage space in a multi-layered and multifunctional manner, suggesting changes in light and visualizations, a transition from one place to another. Regardless of the changing setting, dogs accompany people throughout the drama and appear in the form of sculptures and barking sounds, heightening the constant sense of anxiety.

In the world of Barbelo, everyone wants to give and receive love, an analogy of which is the multiplied visualization of Leonardo da Vinci's Saint Anna the Third, closing the last scene, displayed vis-à-vis the audience.

KONKURS 2022
**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

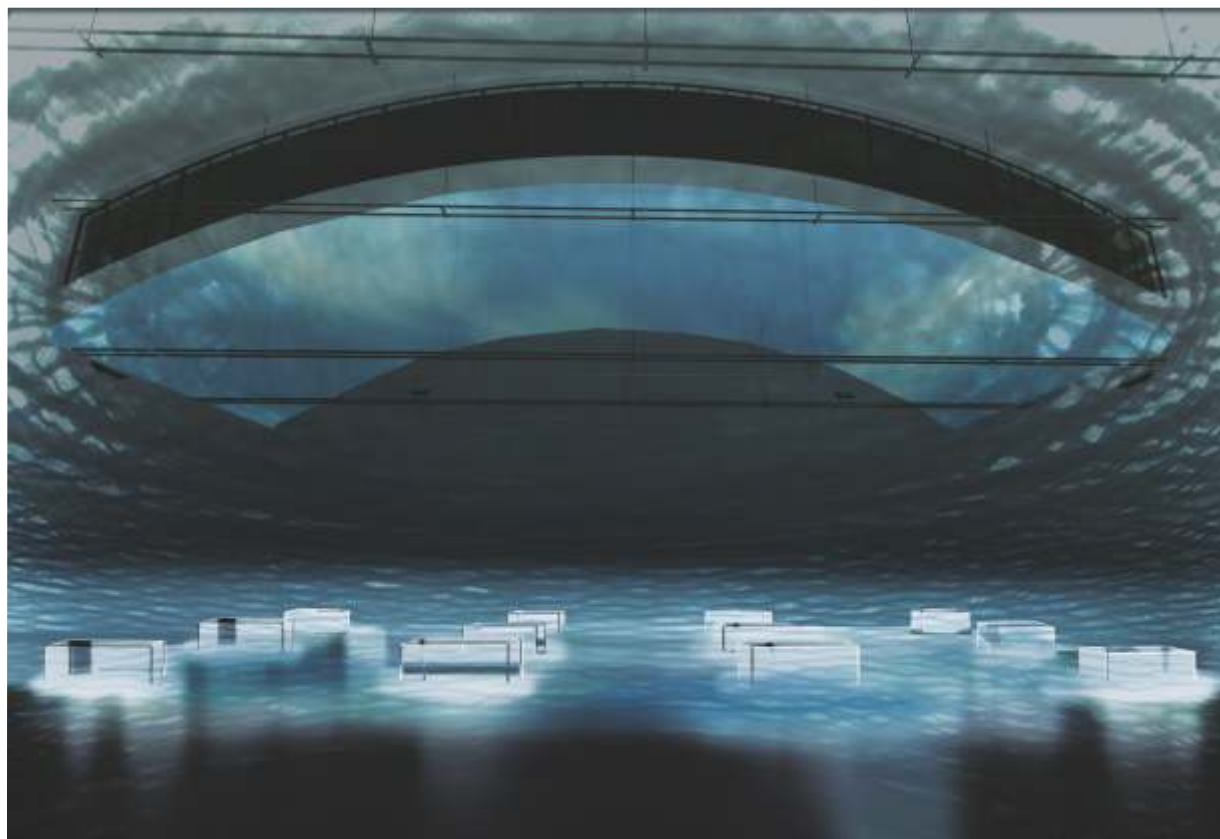

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki
w Krakowie

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki
w Krakowie

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki
w Krakowie

Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie
Promotorka: prof. ASP Monika Wanyura-Kurosad

Kinga Kostoń-Hayatullah
Szczepan Twardoch „Pokora” Teatr TV. Scenografia i kostiumy

Kinga Kostoń-Hayatullah - urodziła się w 1995 roku w Tychach. Studiowała scenografię na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, gdzie w 2021 roku obroniła dyplom z wyróżnieniem oraz została odznaczona Medalem Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki. W swym dorobku posiada zarówno liczne asystentury, m.in. w Teatrze im. Juliusza Słowackiego w Krakowie, jak i samodzielne realizacje scenografii i kostiumów, m.in. w Teatrze Zagłębia w Sosnowcu. Brała udział w licznych wystawach zbiorowych w kraju i za granicą, jej prace prezentowane były również na Praskim Quadriennale w 2019 roku.

W swojej twórczości łączy nowoczesne formy z historycznymi elementami, inspirując ją struktury, antyki i moda.

Dyplom „Pokora” to hołd oddany śląskości, tradycji regionalnej oraz historii rodzinnej. To zmierzenie się z rzeczywistością, w której zostałam wychowana, z przemilczanymi pytaniami, z relikwiami, z lękami i pragnieniami drzemiącymi przez lata we mnie i w końcu dochodzącymi do głosu. To opowieść o Alojzie Pokorze, bohaterze książki Szczepana Twardocha, poszukującym siebie w świecie, który neguje lub odrzuca wartości wyniesione z rodzinnego domu. Świecie, który wymusza na nim zachowania sprzeczne z jego pojmowaniem rzeczywistości, który w końcu kradnie i zabija poczucie wyjątkowości Alojza Pokory sprawiając, iż on sam nie walczy już o siebie, poddaje się i płynie z prądem wraz z milionami Pokorów, którzy kiedyś pragnęli podbić świat.

Academy of Fine Arts Jan Matejko in Krakow
Supervisor: prof. Academy of Fine Arts Monika Wanyura - Kurosad
Kinga Kostoń-Hayatullah
Szczepan Twardoch "Pokora" TV Theater. Set design and costumes

Kinga Kostoń-Hayatullah - born in 1995 in Tychy. She studied stage design at the Academy of Fine Arts in Krakow, where in 2021 she defended her diploma with honors and was awarded the "Medal of the Academy of Fine Arts. Jan Matejko". Her achievements include numerous assistantships, incl. at the Teatr im. Juliusz Słowacki in Krakow, as well as individual realizations of scenography and costumes, incl. at the Zagłębie Theater in Sosnowiec. She has participated in numerous group exhibitions in Poland and abroad, and her works were also presented at the Prague Quadrennial in 2019. In her work she combines modern forms with historical elements, she is inspired by structures, antiques and fashion.

The "Pokora" diploma is a tribute to Silesia, regional tradition and family history. It is facing the reality in which I was brought up, with silent questions, with relics, with fears and desires lurking in me for years and finally coming to the fore. It is a story about Alojza Pokora, the protagonist of Szczepan Twardoch's book, searching for himself in a world that negates or rejects the values taken from his family home. A world that forces him to behave contrary to his understanding of reality, which eventually steals and kills Alojz Pokora's sense of uniqueness, making him no longer fight for himself, he surrenders and goes with the tide along with the millions of Humility who once wanted to conquer the world.

2022
KONKURS
NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki
w Krakowie

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

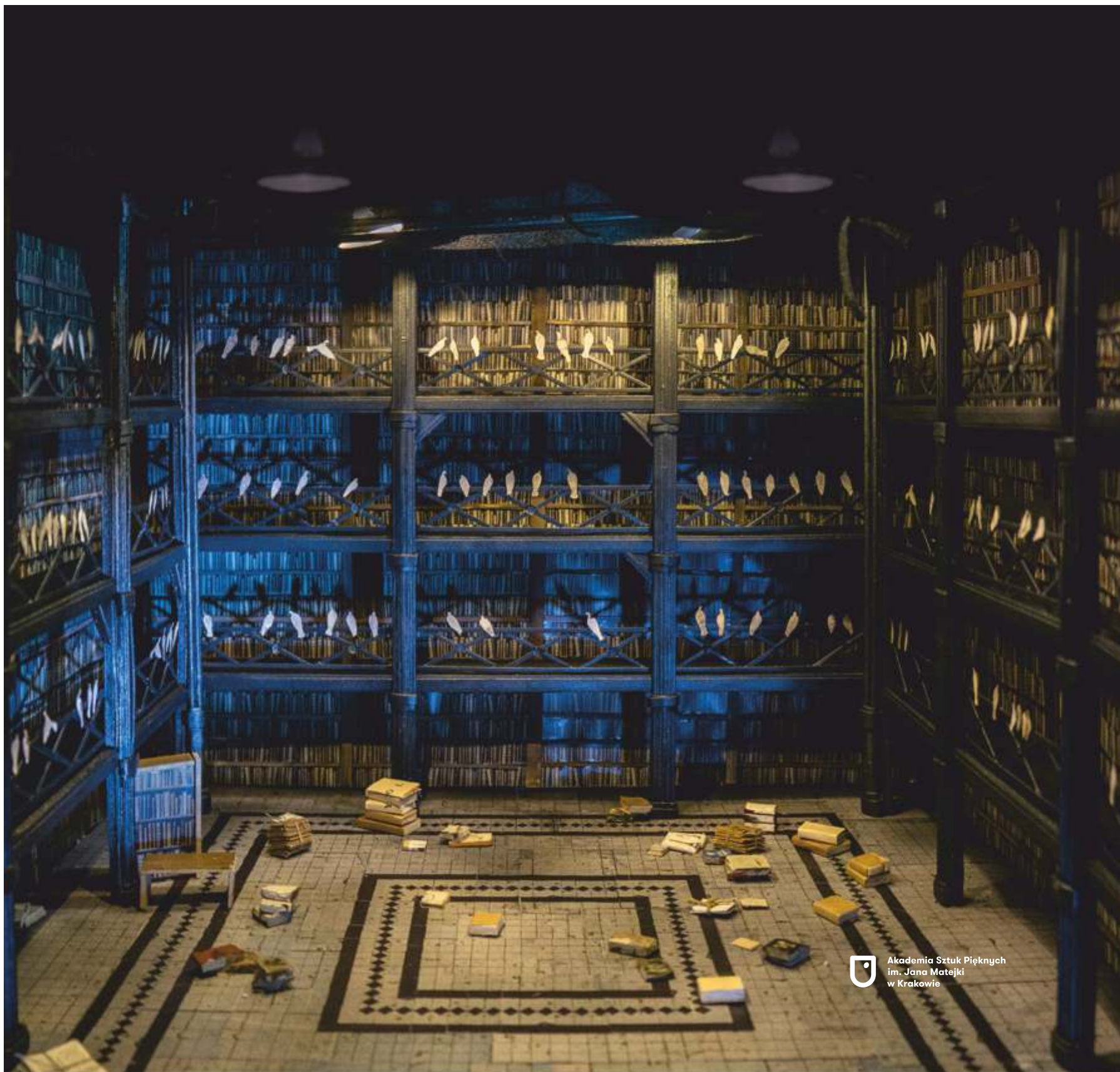
Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki
w Krakowie

KONKURS 2022

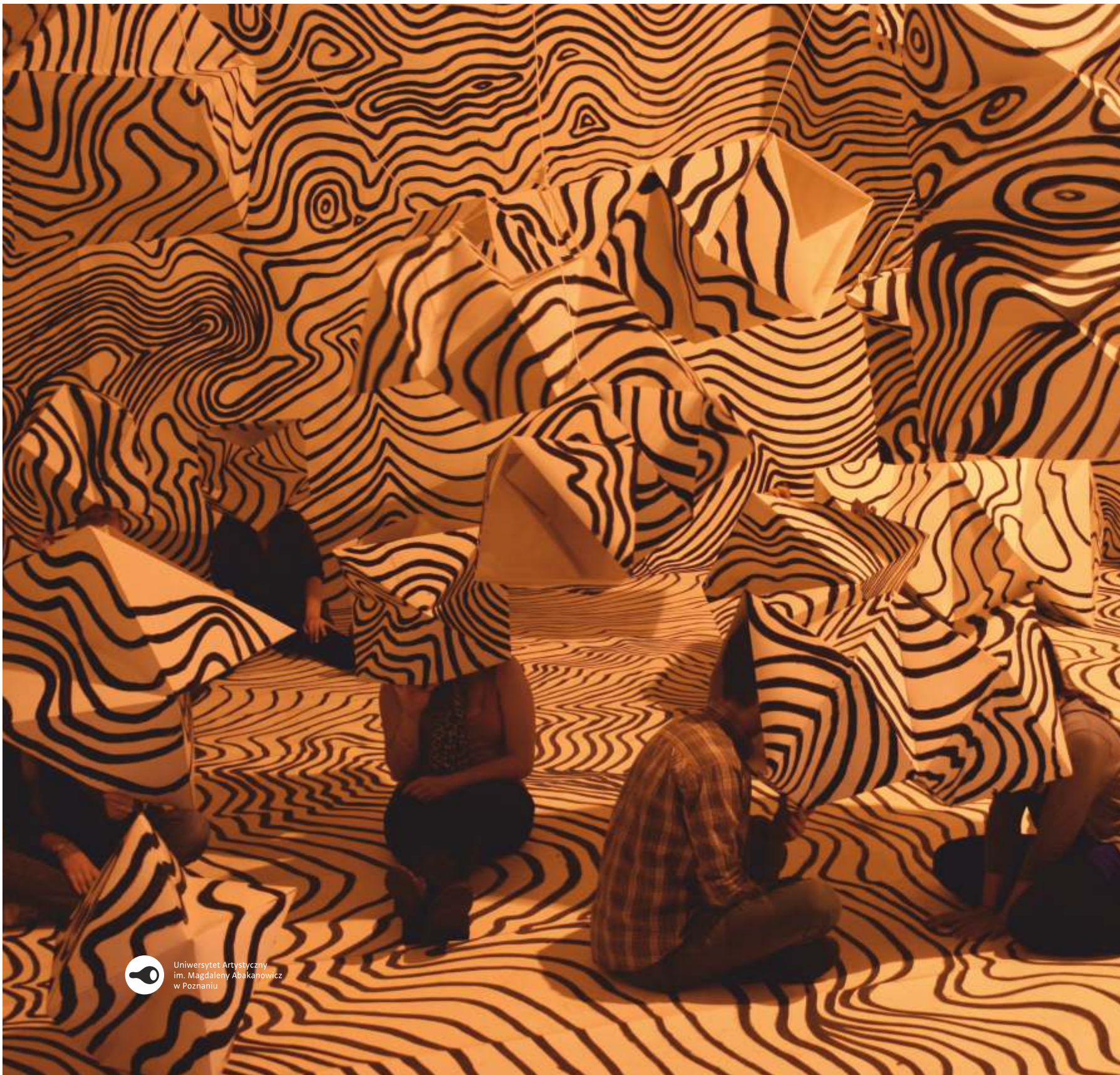
**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki
w Krakowie

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki
w Krakowie

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

KIERUNEK SCENOGRAFIA UNIwersYTET ARTYSTYCZNY W POZNANIU

Kształcenie na kierunku Scenografia na Uniwersytecie Artystycznym im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu odbywa się na Wydziale Architektury Wnętrz i Scenografii. W ciągu kilkunastu lat funkcjonowania udało się wykrystalizować wyraźny charakter poznańskiej tożsamości, będący synergią architektonicznego rodowodu oraz eksperymentalnego podejścia do kwestii przestrzennych.

Nieszablonowe koncepty wspierane wiedzą technologiczną skutkują wieloma intrygującymi projektami, z których liczne mają finał w postaci zrealizowanych spektakli. Szeroko pojmowana scenografia wykracza poza teatralne konteksty, eksploatując rejony zdarzeń na styku instalacji, performance czy site-specific. Równie istotnym zagadnieniem kostiumowo-ubiorowym dedykowane są działania pedagogów wyspecjalizowanych w tej dziedzinie twórczej. Oba wątki doskonale przenikają się oraz uzupełniają, dając potencjał kreowania całościowych wizji, podporządkowanych spójnym koncepcjom studentów.

W Katedrze Scenografii funkcjonują trzy pracownie projektowania scenografii: Pracownia Scenografii, Pracownia Zjawisk Teatralnych, Pracownia Architektury Widowiska, które prowadzą interdyscyplinarną działalność naukowo-dydaktyczną, projektową i artystyczną ukierunkowaną na świadome, odpowiedzialne kształtowanie tożsamości wizualnej „sceny” oraz najbliższego otoczenia - „aktora” jako podmiotu projektowania. Działania projektowe odnoszą się również do tworzenia przestrzeni okazjonalnej (teatr plenerowy, studio telewizyjne, wystawy, pokazy, widowiska, festyny, parady itp.).

W katedrze Ubioru funkcjonują trzy pracownie projektowe: Pracownia Kostiumu Teatralnego, Pracownia Ubioru Unikatowego i Pracownia Projektowania Ubioru. Wszyscy pedagodzy prowadzący pracownie ubioru i kostiumu teatralnego eksponują w swych propozycjach programowych rozwój kreatywności studentów.

Program kształcenia zakłada coroczną możliwość wyboru pracowni, dzięki czemu studenci rozwijają swój twórczy potencjał.

Katedra Scenografii oraz Katedra Ubioru organizują wystawy prac studentów, pokazy ubioru, plenery. Istotnym elementem procesu kształcenia na kierunku Scenografia jest współpraca z teatrami, gdzie nasi studenci odbywają praktyki zawodowe, zdobywając praktyczną wiedzę w charakterze asystentów scenografów i kostiumologów. Tak wszechstronnie wykształcony absolwent jest gruntownie przygotowany do pracy na stanowisku projektanta scenografii, kostiumu czy ubioru.

Kierownik Katedry Scenografii dr Tomasz Ryszczyński

STAGE DESIGN DIRECTION UNIVERSITY OF ARTS IN POZNAŃ

Education in the field of Scenography at the University of Arts Magdalena Abakanowicz in Poznań, takes place at the Faculty of Interior Design and Scenography. Over the course of several years of operation, it was possible to crystallize the distinct character of Poznań's identity, which is a synergy of the architectural pedigree and experimental approach to spatial issues.

Unconventional concepts supported by technological knowledge result in many intriguing projects, many of which have a finale in the form of realized performances. The broadly understood set design goes beyond the theatrical context, exploiting the areas of events at the meeting point of installation, performance or site-specific. Equally important aspects of costume and dress code are dedicated to the activities of educators specialized in this creative field. Both threads perfectly interpenetrate and complement each other, giving the potential to create comprehensive, subordinate visions consistent concepts of students.

There are three set design studios in the Stage Design Department: Stage Design Studio, Theater Phenomena Studio, Pracownia Architektury Widowiska, which conducts interdisciplinary research, teaching, design and artistic activities focused on the conscious and responsible shaping of the visual identity of the "stage" and the immediate environment - the "actor" as the subject of design. Design activities also relate to the creation of occasional space (open-air theater, TV studio, exhibitions, shows, performances, festivities, parades, etc.).

There are three design studios in the Department of Dress: The Theater Costume Studio, the Unique Dress Studio and the Garment Design Studio. All educators running clothing and theatrical costume workshops emphasize the development of students' creativity in their program proposals.

The curriculum provides for an annual opportunity to choose a studio, thanks to which students develop their creative potential.

The Department of Scenography and the Department of Fashion Design organize exhibitions of students' works, fashion shows, and open air. An important element of the education process in the field of Scenography is cooperation with theaters, where our students undergo apprenticeships, gaining practical knowledge as assistants of scenographers and costume designers. Such a comprehensively educated graduate is thoroughly thorough prepared to work as a stage, costume or clothing designer.

Head of the Department of Scenograph dr Tomasz Ryszczyński

Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu
Pracownia Zjawisk Teatralnych
Promotor: prof. dr hab. Piotr Tetlak

Agata Wala
„Zdumienie”

Agata Wala lubi pływać w jeziorze nocą, malować w przypadkowych miejscach, wspinąć się na skały i drzewa, biwakować przy ognisku, tworzyć muzykę na bieżąco, poznawać i uczyć się jak najwięcej. Interesuje się językami obcymi, teatrem, designem i nieprzewidywalnymi podróżami. Absolwentka Wydziału Architektury Wnętrz i Scenografii na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Studiowała również w stolicy Tajwanu - Taipei, w Portugalii w Caldas da Rainha oraz na Słowacji w Bratysławie. Podróżowała autostopem po Azji i Europie.

Kiedy pierwszy raz w 2014 roku postawiła swoje świeże aktorskie kroki na scenie teatru offowego zakochała się w tworzeniu sztuki współpracując z ludźmi z różnych dziedzin. Zaowocowało to ciekawością i pasją do przestrzeni scenicznej. Kolory to jej ulubiona materia tworzenia. Kocha malować ruchome obrazy, które współgrają z dźwiękami. Zachwyca się nadawaniem koloru przestrzeni i tworzeniem zjawiskowych scenografii. Delektuje się barwieniem ludzkiego ciała, dzięki czemu kreuje pół obrazy, pół kostiumy.

Ponadto urzeka ją ruch i sporty ekstremalne. Uwielbia wspinaczkę skałkową, snowboard, narciarstwo, windsurfing, jogę i akrobatykę powietrzną.

Fascynuje ją Nowy Cyrk i kreowanie niemożliwego.

Wideo klip reżyserowany przez Agatę Wala, inspirowany wierszem Wisławy Szymborskiej „Zdumienie” przedstawia postać w kontekście trzech różnych przestrzeni. Pierwsza nawiązuje do historii naszych wytworów, które przez najbliższe pokolenia wciąż będą nam towarzyszyć. Druga przestrzeń, ze świecącym blatem, jest symbolem przestony technologii coraz bardziej immersyjnej, z której postać wyciąga kolory i wciera je w swoją skórę chcąc wnikać jak najgłębiej w to, co widzi. W trzeciej scenarii aktorka tańczy na wiszącej, bordowej chuście wśród tropikalnych roślin. Scena ta ukazuje różnorodność gatunkową, do której człowiek przystaje jako jedno z wielu stworzeń. Światy technologii, natury i ludzkiej materialności przeplatają się. Wideo klip realizowany jest we współpracy z Teatrem Lubuskim z Zielonej Góry i odnosi się również do charakterystyki tego winiarskiego regionu.

University of Arts. Magdalena Abakanowicz in Poznań
Theater Phenomena Studio
Supervisor: prof. dr hab. Piotr Tetlak
Agata Wala
„Amazement”

Agata Wala likes swimming in the lake at night, painting in random places, climbing rocks and trees, camping by the fire, making music on a regular basis, getting to know and learn as much as possible. She is interested in foreign languages, theater, design and unpredictable travels. Graduate of Scenography and Design at University of Arts in Poznań. She also studied in the capital of Taiwan - Taipei, in Portugal in Caldas da Rainha and in Slovakia in Bratislava. She traveled hitchhiking in Asia and Europe.

When she took her fresh acting steps on the stage of the off theater for the first time in 2014, she fell in love with creating art by working with people from various fields. It was then that during numerous theatrical reviews I had the opportunity to see various visual settings of performances. It resulted in curiosity and passion for the stage space. Colors are her favorite material to create. She loves to paint moving pictures that harmonize with sounds. He loves broadcasting the color of the space and creating phenomenal scenery. She enjoys dyeing the human body, thanks to which she creates half paintings and half costumes.

In addition, she is captivated by movement and extreme sports. He loves rock climbing, snowboarding, skiing, windsurfing, yoga and air acrobatics. She is fascinated by the New Circus and the creation of the impossible.

The music video directed by Agata Wala, inspired by Wisława Szymborska's poem "Amazement", presents the figure in the context of three different spaces. The first one refers to the history of our products, which will continue to accompany us for generations to come. Second space, with a glowing tabletop, is a symbol of the barrier of more and more immersive technology, from which the character draws colors and rubs them into his skin, wanting to penetrate as deeply as possible into it, what he sees. In the third scenery, the actress dances on a hanging, maroon scarf among tropical plants. This scene shows the genre diversity to which man stops as one of many creatures. The worlds of technology, nature and human materiality are intertwined. The video clip is made in cooperation with the Lubuski Theater in Zielona Góra and also refers to the characteristics of this wine region.

KONKURS 2022
**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

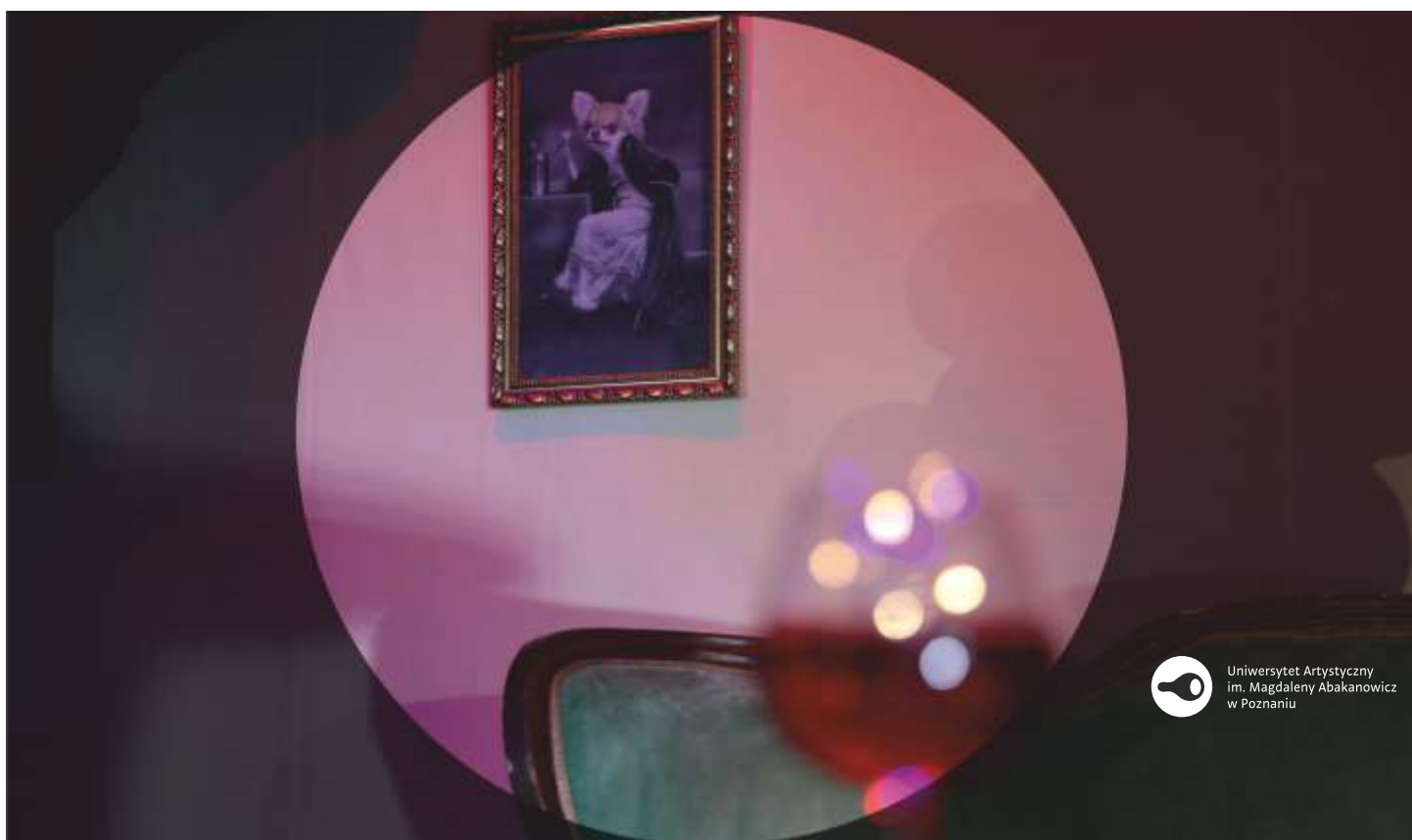
Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu
Pracownia Scenografii
Promotorka: prof. dr hab. Katarzyna Podgórska-Glonti

Beata Kowalczyk
„Pomiędzy jawą a snem”

Beata Maria Kowalczyk - absolwentka Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu na kierunku Scenografia. W 2019 roku otrzymała Nagrodę im. Andrzeja Pronaszki od Sekcji Scenografów Związku Artystów Scen Polskich podczas Gali Konkursu o Nagrodę Scenograficzną im. Jerzego Moskala za dyplom licencjacki „Przejsie. Nakładanie się pola obserwacji i pola gry. Wielowymiarowe przekraczanie granic.” (promotorka: prof. dr hab. Katarzyna Podgórska-Glonti, Pracownia Scenografii). Jej prace były wystawiane na wystawach zbiorowych w Polsce i za granicą.

Projektowała i realizowała scenografię oraz kostiumy do spektakli: „Fantazy” w reż. Piotra Kaźmierczaka, „Koronacja” w reż. Andrei Zagrodnikova, „Czerwony Kapturek” w reż. Urszuli Kijak oraz asystowała scenograficznie i kostiumowo do spektakli: „Pan Tadeusz” w reż. Mikołaja Grabowskiego, „Maria” w reż. André Hübner-Ochodlo.

University of Arts. Magdalena Abakanowicz in Poznań
Stage Design Studio
Supervisor: prof. dr hab. Katarzyna Podgórska-Glonti
Author: Beata Kowalczyk
„Between waking and sleep”

Beata Maria Kowalczyk - a graduate of the University of Arts. Magdalena Abakanowicz in Poznań, majoring in Scenography. In 2019, she received Award them. Andrzej Pronaszka from the Stage Designers 'Section of the Polish Stage Artists' Union during the Gala of the Competition for the Stage Design Award. Jerzy Moskal for the bachelor's diploma "Passage. Overlapping of the field of observation and the field of play. Multidimensional crossing of borders. (supervisor: Prof. Katarzyna Podgórska-Glonti, Stage Design Studio). Her works have been exhibited at collective exhibitions in Poland and abroad.

She designed and produced the sets and costumes for the performances: "Fantazy", dir. Piotr Kaźmierczak, "Coronation" dir. Andrei Zagrodnikova, "Little Red Riding Hood", dir. Urszula Kijak and assisted in scenography and costumes for the performances: "Pan Tadeusz" dir. Mikołaj Grabowski, "Maria", dir. André Hübner-Ochodlo.

2022
KONKURS
**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu
Pracownia Zjawisk Teatralnych
Promotor: prof. dr hab. Piotr Tetlak

Natalia Kranz
Świadomość miejsca - projekt scenografii inspirowany powieścią Krzysztofa Fedorowicza „Zaświaty”

Pochodzę z małego miasta pod Bydgoszczą, a studia ze scenografii realizowałam w Poznaniu jednocześnie studiując tu historię sztuki. Moje zainteresowania na polu sztuki to przede wszystkim efemeryczny jej wymiar. Zajmują mnie również relacje międzyludzkie oraz role życiowe czy społeczne w kontekście działań artystycznych. W swoich pracach często łączę różne media począwszy od malarstwa, poprzez instalację, film i fotografię.

Mój dyplom magisterski stanowi syntezę analiz i doświadczeń powstałych podczas pandemii. Moje działania artystyczne miały na celu przyjrzenie się kategoriom takim jak miejsce i świadomość oraz przetożenie tych kategorii na formę przestrzenną. Moja praca to forma, która powstała w oparciu o podejmowane przeze mnie refleksje na temat miejsca i świadomości. Te dwie kategorie stały mi się szczególnie bliskie w kontekście tworzenia opisywanego obiektu. Punktem wyjścia dla powstania formy przestrzennej jest wykonany przeze mnie dziennik, który nazwałam miesięcznikiem. Miesięcznik składa się z 31 przeźroczystych folii. Każda z tych folii stanowi analogię kolejnego dnia miesiąca. Podczas choroby byłam zmuszona do pozostania w moim pokoju przez dłuższy czas niż zazwyczaj. Poprzez narzuconą mi kwarantannę nie mogłam w ogóle opuszczać miejsca zamieszkania. Choć choroba nie trwała cały miesiąc, to jej efektem był to, że moja kondycja fizyczna, a przede wszystkim psychiczna - znacznie się zmieniła. Postanowiłam więc stworzyć miesięczny zapis moich przeżyć fizycznych i psychicznych. Ten miesiąc stał się dla mnie badawczym czasem, podczas którego obserwowałam siebie, miejsce, w którym żyję i nasze wzajemne relacje.

Codziennie za pomocą kolorowych taśm przyklejanych na transparentną folię zapisywałam ruch, jaki odbywałam po moim pokoju. Kolory taśm stanowią rodzaj emocji i doznań, z jakimi wiązałam mój ruch po pokoju. Wszystkie 31 folii z zapisanymi na nich historiami z konkretnego dnia połączyłam w całość. Są one formą książki, pamiętnika. Poszczególne folie można przewracać jak kartki, można zatrzymać się, by przeczytać jedną, można przeczytać wybrane razem.

Można zobaczyć historię mojego ruchu i moich emocji od końca. Taka forma daje możliwość zobaczenia natężenie moich emocji związanych z ruchem wraz z rosnącą liczbą dni z tego miesiąca. Finalnym wyrazem mojej pracy jest forma przestrzenna, która wykorzystana została w spektaklu „Zaświaty” w lubuskim Teatrze w Zielonej Górze. Podczas tworzenia pracy towarzyszyła mi powieść Krzysztofa Federowicza „Zaświaty”.

University of Arts. Magdalena Abakanowicz in Poznań
Theater Phenomena Studio

Supervisor: prof. dr hab. Piotr Tetlak

Natalia Kranz

Awareness of place - set design inspired by Krzysztof Fedorowicz's novel "The Underworld"

I come from a small town near Bydgoszcz, and I studied stage design in Poznań while studying art history here.

My interests in the field of art are primarily its ephemeral dimension. I am also concerned with interpersonal relations as well as life and social roles in the context of artistic activities. In my works, I often combine various media, ranging from painting, through installation, film and photography. My master's degree is a synthesis of analyzes and experiences developed during a pandemic. My artistic activities were aimed at taking a closer look categories such as place and awareness and translating these categories into spatial form. My work is a form that is based on what I undertake through me reflections on place and awareness. These two categories became particularly close to me in the context of creating the described object. The starting point for the creation of the spatial form is a diary I made, which I called a monthly. The monthly consists of 31 transparent ones foil. Each of these films is an analogy of the next day of the month. During my illness, I was forced to stay in my room longer than usual. Due to the quarantine imposed on me, I could not leave my place of residence at all. Although the disease did not last a month, it resulted in my condition physical and, above all, mental - has changed significantly. So I decided to create a monthly record of my physical and mental experiences. This month has become a research time for me, during which I have observed myself, the place where I live and our mutual relations.

Every day, using colored tapes glued to a transparent foil, I wrote down the movement that I was making around my room. The colors of the tapes are a kind of emotion and the sensations with which I associated my movement around the room. I combined all 31 films with stories from a specific day on them. They are a form books, diary. Individual transparencies can be turned like pages, you can stop to read one, you can read selected together.

You can see the history of my movement and my emotions backwards. This form gives the opportunity to see the intensity of my emotions related to the movement together with the increasing number of days from this month. The final expression of my work was given by the spatial form, which was used in the performance "The Underworld" at the Lubuskie Theater In Zielona Góra. While creating the work, I was accompanied by the novel by Krzysztof Federowicz "The Underworld".

KONKURS 2022

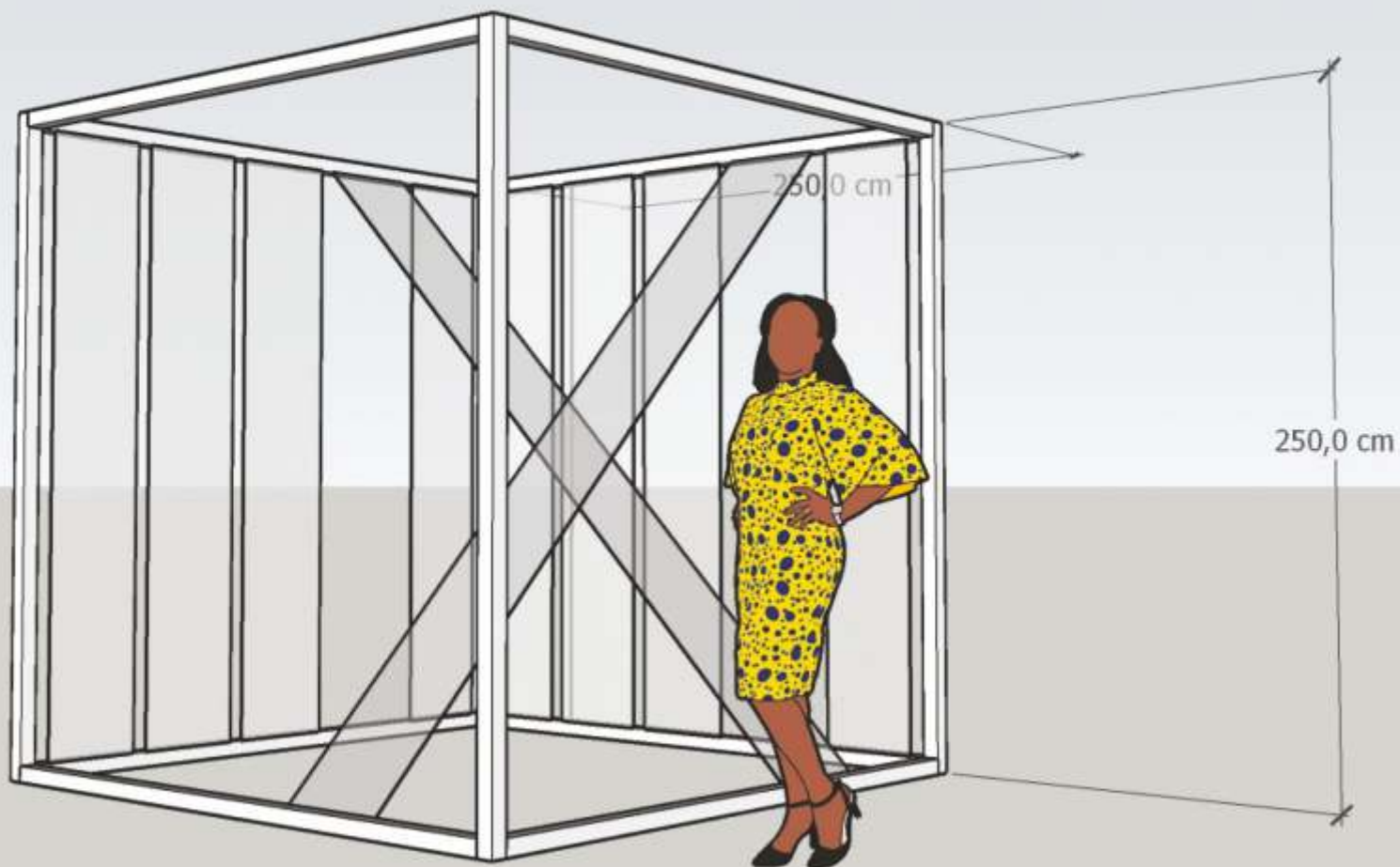
**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

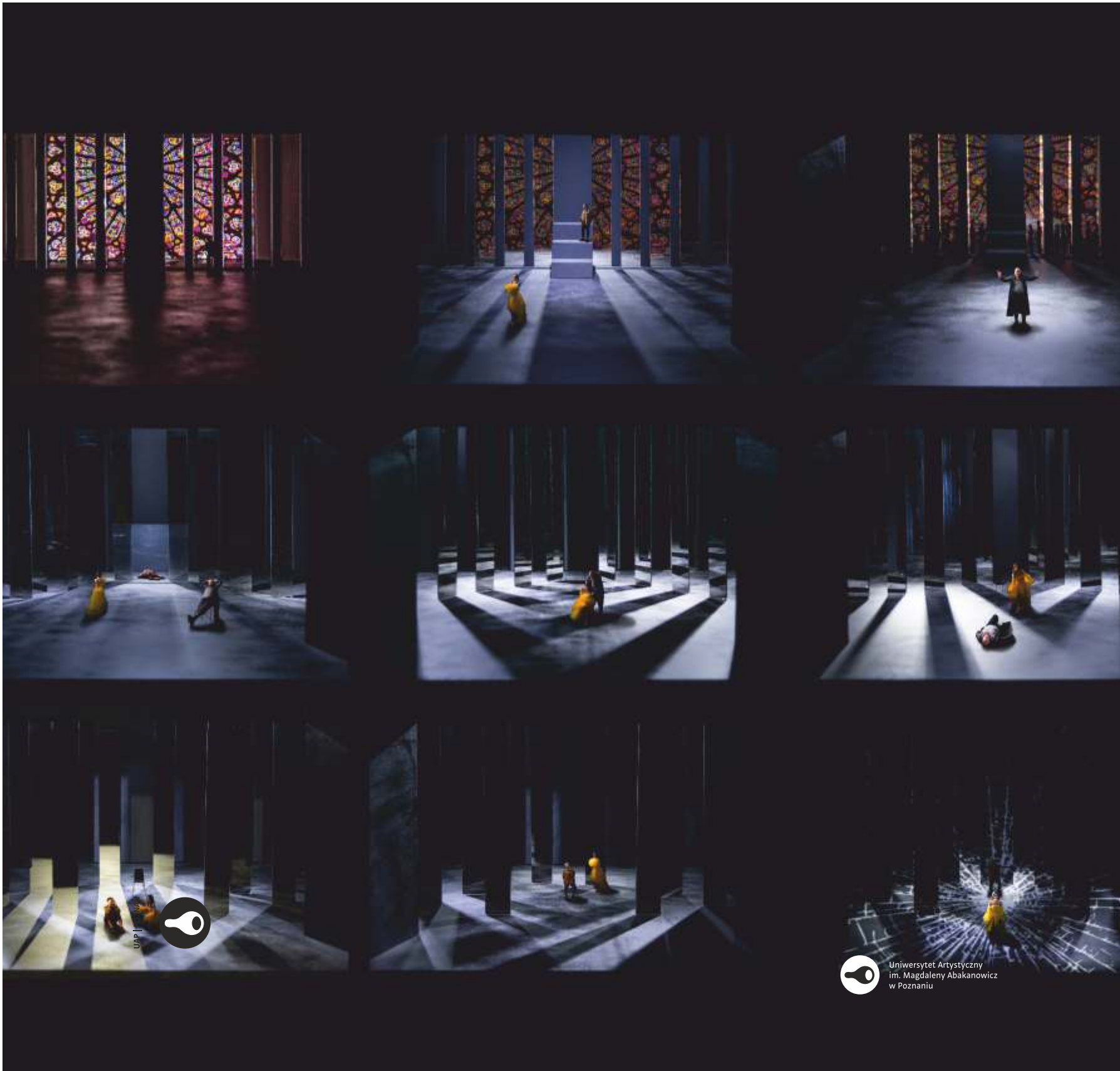
Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

WYDZIAŁ SCENOGRAFII ASP WARSZAWA

Wydział Scenografii jest jedynym w Polsce samodzielnym Wydziałem kształcącym scenografów. Oryginalność kierunku i jego programu wynika ze szczególnych umiejętności i wiedzy, jakie są niezbędne w twórczej pracy scenografa, dalece odmiennej od innych sztuk plastycznych. Studia na naszym Wydziale zapewniają poznanie pełnego spectrum świata widowisk. Dają wiedzę i umiejętności warsztatowe, które umożliwiają pracę we wszystkich dziedzinach sztuk widowiskowych. W ramach zajęć studentki i studenci kształcą się zarówno w zakresie scenografii filmowej, jak i teatralnej, operowej, teatru lalkowego czy projektowania kostiumu. Na zajęciach wchodzi w świat animacji, telewizji, kultury masowej, pracują w technologiach 3D, VR oraz AR. Jednocześnie uczą się rysunku technicznego, fotografii, rzeźby, poznają tajniki operowania światłem w teatrze. Bardzo istotnym aspektem dotyczącym struktury programowej Wydziału jest sprofilowana oferta pracowni rysunkowo-malarskich. Ponadto studia obejmują wykłady związane z szeroko pojętą sztuką widowiskową, seminaria poświęcone pracy z tekstami kultury, warsztaty wyrabiające umiejętność funkcjonowania w zespole. Stałą praktyką w pracy dydaktycznej jest indywidualizacja programu kształcenia dostosowana dla każdej studentki i każdego studenta z uwagi na potrzeby, predyspozycje i stopień rozwoju artystycznego. Wśród naszych nauczycieli akademickich są najwybitniejsi polscy scenografowie teatralni i filmowi, laureaci wielu nagród, także Oscarów. Nasze studentki i nasi studenci realizują zarówno etudy warsztatowe (teatralne i filmowe), jak i przedstawienia, m.in. na scenach ASP w Warszawie, Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza i teatrów oraz w łódzkiej filmówce, Warszawskiej Szkole Filmowej czy Szkole Wajdy. Przygotowujemy wspólne projekty operowe ze stołeczną Akademią Teatralną oraz Uniwersytetem Muzycznym im. Fryderyka Chopina. Jest to ostatni element procesu kształcenia, ale i ostatni sprawdzian pozwalający studentkom i studentom zaistnieć na „rynku” scenograficznym. Przynosi to wymierne efekty, gdyż prawie wszyscy, którzy ukończyli studia na Wydziale Scenografii, pracują w zawodzie scenografa.

Dziekan Wydziału Scenografii, prof. Tomasz Myjak

THE FACULTY OF STAGE DESIGN ACADEMY OF FINE ARTS IN WARSAW

The Faculty of Scenography is the only independent Faculty in Poland that educates scenographers. The originality of the direction and its program results from the special skills and knowledge that are necessary in the creative work of a set designer, which is very different from other visual arts. Studying at our Faculty allows you to get to know the full spectrum of the world of performances. They provide knowledge and workshop skills that enable work in all areas of the performing arts. As part of the classes, students learn both in the field of film, theater and opera scenography, puppet theater and costume design. During the classes, they enter the world of animation, television, mass culture, and work in 3D, VR and AR technologies. At the same time, they learn technical drawing, photography, sculpture, learn the secrets of using light in the theater. A very important aspect of the Faculty's program structure is the profiled offer of drawing and painting studios. In addition, the studies include lectures related to the broadly understood performing arts, seminars devoted to working with cultural texts, workshops developing the ability to function in a team. A constant practice in didactic work is the individualization of the education program adapted to each student and each student due to the needs, predispositions and the degree of artistic development. Our academic teachers include the most outstanding Polish theater and film set designers, winners of many awards, including Oscars. Our students and our students produce both workshop etudes (theater and film) and performances, incl. on the stages of the Academy of Fine Arts in Warsaw, the Theater Academy Aleksander Zelwerowicz and theaters as well as in the Łódź Film School, Warsaw Film School and the Wajda School. We prepare joint opera projects with the Capital Academy of Theater and the University of Music in Warsaw. Frederic Chopin. It is the last element of the education process, but also the last test that allows students to enter the stage design "market". It brings tangible results, because almost all those who graduated from the Faculty of Stage Design work in the profession of a stage designer.

Dean of the Faculty of Stage Design, prof. Tomasz Myjak

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie
Pracownia Projektowania Kostiumu
Promotorka: prof. Dorota Kołodyńska

Karolina Bramowicz
Projekt kostiumów i scenografii do opery Wolfganga Amadeusza Mozarta „Czarodziejski flet”

Karolina Bramowicz - absolwentka Wydziału Scenografii Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2021), stypendystka programu Erasmus+ na Accademia di Belle Arti di Brera w Mediolanie (2019/2020).

Zajmuje się projektowaniem scenografii i kostiumów do teatru, opery, filmu i projektów komercyjnych oraz malarstwem i grafiką.

Współpracowała m.in. z Nowym Teatrem w Warszawie, TR Warszawa, Teatrem Dramatycznym w Warszawie, Teatrem Ochoty w Warszawie, Warszawską Operą Kameralną oraz Operą Królewską w Warszawie. Realizuje także scenografie i kostiumy filmowe we współpracy z Wytwórnią Filmów Dokumentalnych i Fabularnych, z Warszawską Szkołą Filmową i PWSFTviT w Łodzi.

Projekt kostiumów i scenografii do opery Wolfganga Amadeusza Mozarta „Czarodziejski flet” podejmuje temat podróży, jako metafory drogi duchowej, symbolu życia, poszukiwania tożsamości i dopełnienia.

W swojej interpretacji inscenizacyjnej stawiam pytania o istotne wartości we współczesnym świecie pogrążonym w chaosie dezinformacji, grożących katastrofach i wojnach. Wędrowkę głównego bohatera Tamina można rozumieć jako wyprawę w głąb siebie, dojrzewanie, poznanie swoich słabości, odnalezienie i określenie tego, co naprawdę jest w życiu istotne. Z drugiej strony wędrowka ta staje się koniecznością przejścia przez ciężkie życiowe próby, które można porównać do naszych ostatnich wspólnotowych doświadczeń związanych ze zmianami klimatu, epidemią i wojną.

Główny bohater znajduje się w przełomowym momencie swojego życia. Zaczyna rozumieć, że w swoim świecie, pomimo wielkich wysiłków, nie posuwa się nawet krok do przodu. Odkrywa, że ogranicza go stan w którym się znajduje. Wąż, który ściga Tamina na początku pierwszego aktu staje się metaforą przytłoczenia, nadmiaru, przesytu oraz impulsem do podjęcia nowej drogi.

Zredukowałam formę plastyczną swojego projektu do syntetycznej, graficznej formy plastycznej, w której kostiumy i elementy scenografii stają się znakami-symbolami. Minimalistyczne środki wyrazu, oparte na nawiązaniach do konwencji ubioru z XVIII wieku oraz wyrazistej symbolice kolorów, dają możliwość lepiej wybrzmieć muzyce - a także sensom zawartym w opowieści.

Academy of Fine Arts in Warsaw
Costume Design Studio
Supervisor : prof. Dorota Kołodyńska, assist. Aleksander Red, MA
Karolina Bramowicz
Costumes and stage design for Wolfgang Amadeus Mozart's opera "The Magic Flute"

Karolina Bramowicz - a graduate of the Stage Design Department of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2021), Erasmus + scholarship holder at the Accademia di Belle Arti di Brera in Milan (2019/2020).

He designs scenography and costumes for theater, opera, film and commercial projects, as well as painting and graphics.

She cooperated, among others with Nowy Teatr in Warsaw, TR Warszawa, Dramatyczny Theater in Warsaw, Ochota Theater in Warsaw, Warsaw Chamber Opera and the Royal Opera in Warsaw. He also produces set designs and film costumes in cooperation with the Documentary and Feature Film Studio, the Warsaw Film School and the PWSFTviT in Łódź.

The costumes and set design for Wolfgang Amadeus Mozart's opera "The Magic Flute" takes up the theme of the journey as a metaphor for the spiritual path, a symbol of life, the search for identity and fulfillment.

In my staging interpretation, I ask questions about important values in the contemporary world plunged into the chaos of disinformation, threatened by catastrophes and wars. The journey of the main character, Tamin, can be understood as an expedition deep into yourself, maturing, getting to know your weaknesses, finding and defining what is really important in life. On the other hand, this journey becomes a necessity to go through hard life trials, which can be compared to our recent community experiences of climate change, epidemic and war.

The main character is at a turning point in his life. He begins to understand that in his world, despite great efforts, he does not even move forward. He discovers that he is limited by the state he is in. The serpent that pursues Tamino at the beginning of the first act becomes a metaphor of overwhelming, excess, satiety and an impulse to take a new path.

I reduced the artistic form of my project to a synthetic, graphic art form, in which costumes and elements of set design become signs of -symbols. Minimalistic means of expression, based on references to the 18th-century clothing convention and expressive color symbolism, give the music an opportunity to better resonate - as well as the meanings contained in the story.

2022
KONKURS
NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

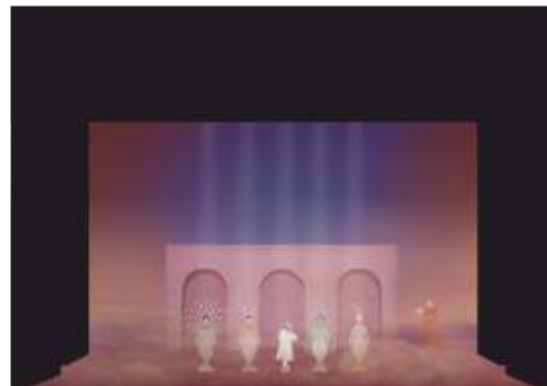
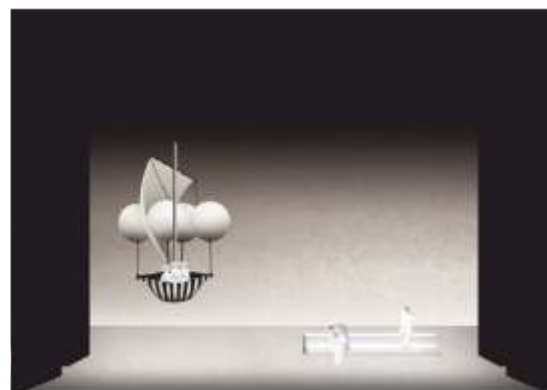
KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie
Pracownia Projektowania Scenografii Teatru Lalkowego
Promotorka: dr hab. Katarzyna Proniewska-Mazurek prof. ASP

Maksymilian Mac
Projekt scenografii, kostiumów i obiektów do autorskiej koncepcji spektaklu na podstawie opowiadania „Matka” H.Ch. Andersena

Urodzony w 1996 roku w Warszawie. Absolwent Wydziału Scenografii Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Studiował również w Kunsthochschule Weissensee w Berlinie. Stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w roku 2019/20. Współpracował z Teatrem Dramatycznym im. m. St. Warszawy współtworząc spektakle: „Kinky Boots”, „Księżniczka Turandot”, Polską Operą Królewską „Koronacja Poppei”, Teatrem Dramatycznym im. Aleksandra Węgierki w Białymstoku, a także platformą Netflix. Od roku 2015 współpracował z Wytwórnią Filmów Dokumentalnych i Fabularnych w Warszawie współtworząc prawie 17 spektakli teatru telewizji m.in. „Dzień dobry, wszyscy umrzemy”, „Babcia mówi pa, pa”, „Polowanie”, „Dziób w Dziób” czy „Holzwege”. W sezonie teatralnym 2020/21 współpracował ze scenografem Rufusem Didwizusem realizując spektakle operowe „Der Rosenkavalier” w Bayerische Staatsoper w Monachium oraz „Le coq d’or” w National Opera w Lyonie.

Tym co mnie najbardziej wzruszyło w „Matce” Andersena, to poświęcenie i bezgraniczna miłość matki do dziecka. Opiekując się chorym dzieckiem, główna bohaterka zasypia na chwilę przy kołysce, po czym budzi się i okazuje się, że jej dziecko zniknęło. Matka nie waha się ani chwili i wyrusza w pełną poświęceń podróż. Jest ona zdeterminowana i gotowa zrobić wszystko, aby odnaleźć swoje dziecko.

Aby opowiedzieć tą historię, zdecydowałem się na eksperymentalną, autorską formę spektaklu dla dorosłych, wychodzącą poza klasyczny teatr lalkowy, czerpiącą mocno z teatru tańca. Decydując się na opowiedzenie historii „Matki” H.Ch. Andersena, chciałem zwrócić uwagę na ogromną siłę wewnętrzną, którą ma w sobie matka bezgranicznie kochająca własne dziecko. Jej upór, poświęcenie i empatia, to wartości, które pozwalają przezwyciężyć egoizm. Andersen stawia pytanie o istnienie dobra i zła, a także siły wyższej, której możemy lub właśnie nie możemy się przeciwstawić.

Academy of Fine Arts in Warsaw
Puppet Theater Stage Design Studio
Supervisor: dr hab. Katarzyna Proniewska- Mazurek prof. Academy of Fine Arts, assist. Aleksandra Starzyńska, MA
Maksymilian Mac
Design of scenography, costumes and objects for the original concept of the performance based on the story "Mother" by H. Ch. Andersen

Born in 1996 in Warsaw. A graduate of the Stage Design Department of the Academy of Fine Arts in Warsaw. He also studied at the Kunsthochschule Weissensee in Berlin. Scholarship holder of the Minister of Culture and National Heritage in 2019/20. He collaborated with the Teatr Dramatyczny im. m. St. Of Warsaw by co-creating the following performances: "Kinky Boots", "Princess Turandot", the Polish Royal Opera "The Coronation of Poppea", the Dramatic Theater. Aleksander Węgierka in Białystok, and the Netflix platform. From 2015, he collaborated with the Documentary and Feature Film Studio in Warsaw, co-creating almost 17 television theater productions, incl. "Good morning, we will all die", "Grandma says bye-bye", "Hunting", "Beak to mouth" or "Holzwege". In the 2020/21 theater season, he collaborated with the set designer Rufus Didwizus, producing the opera performances "Der Rosenkavalier" at the Bayerische Staatsoper in Munich and "Le coq d'or" at the National Opera of Lyon.

What touched me most in Andersen's "Mother" was the mother's dedication and boundless love for her child. Taking care of a sick child, the main character falls asleep for a moment by the cradle, then wakes up and it turns out that her child is gone. The mother does not hesitate for a moment and sets out on a dedicated journey. She is determined and ready to do anything to find her child.

To tell this story, I decided to use an experimental, original form of a performance for adults, going beyond the classic puppet theater, drawing heavily on the dance theater. Deciding to tell the story of "Mother" H.Ch. Andersen, I would like to draw your attention to the enormous inner strength that is inside a mother who loves her own child immeasurably. Her stubbornness, dedication and empathy are the values that allow her to overcome selfishness. Andersen poses the question of the existence of good and evil, as well as a force majeure, which we may or may not oppose.

2022
KONKURS
**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie
Pracownia Projektowania Kostiumu Filmowego
Promotorka: dr Jagna Janicka

Stefania Strzałkowska-Rajca
„Ciche piosenki - i żyli długo i szczęśliwie” - projekt scenografii i kostiumów do filmu fabularnego na podstawie autorskiego scenariusza

Urodzona w 1997 roku. Studia: Wydział Scenografii ASP w Warszawie (I st., 2016-2019; II st. 2019-2021). Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2020). Stworzyła scenografię i kostiumy do kilkunastu etiud i filmów krótkometrażowych pokazywanych na festiwalach w kraju i za granicą (m.in. „Ostatni klient”, FFFF w Gdyni, 2018) oraz do teledysków (m.in. „Kacperczyk - Artysta z ASP”, „Tektonika - De ja vu”) i spektakli teatralnych (m.in. „Syrenarium”, Forum Młodej Reżyserii w Krakowie, „Fedra” - Teatr Collegium Nobilium). Zatrudniona na stanowisku asystenta w Pracowni Projektowania Scenografii i Kostiumu Filmowego dr Jagny Janickiej na macierzystym wydziale (od 2021). Jako scenografka reprezentowana przez agencję Gifted razem z mężem Maciejem Strzałkowskim-Rajca.

Projektując scenografię i kostiumy do krótkometrażowego filmu dyplomowego, oparłam się o autorski scenariusz. Główną inspiracją stanowił czas kwarantanny spędzony z siedmioosobową rodziną. Poprzez tę historię chciałam pokazać jednocześnie baśniową i realistyczną wizję świata, w której świat wampirów miesza się ze światem ludzi. Skupiłam się przede wszystkim na realizacji, a nie na samym projekcie. Poprzez to działanie chciałam pokazać, jak praca koncepcyjna przetrada się w namacalną scenografię.

Odpowiadałam za wizualizację, projekty kostiumów, rysunki techniczne, ale również za reżyserię, scenografię, rekwizyty i kostiumy na planie.

Academy of Fine Arts in Warsaw
Film Costume Design Studio
Supervisor: dr Jagna Janicka
Stefania Strzałkowska-Rajca

„Silent songs - and they lived happily ever after” - design and costumes for a feature film based on an original script

Born in 1997. Studies: Faculty of Stage Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (1st degree, 2016-2019; 2nd degree 2019-2021). Scholarship of the Minister of Culture and National Heritage (2020). She created sets and costumes for over a dozen etudes and short films shown at festivals in Poland and abroad (including "The Last Client", Polish Film Festival in Gdynia, 2018) and music videos (including "Kacperczyk - Artist from ASP", "Tektonika - De ja vu") and theatrical performances (including "Syrenarium", Forum Młodej Reżyserii in Krakow, "Phaedra" - Collegium Nobilium Theater). Employed as an assistant in the Studio of Stage Design and Film Costume of Dr. Jagna Janicka at her home faculty (from 2021). As a set designer represented by the Gifted agency together with her husband Maciej Strzałkowski - Rajca.

When designing the scenery and costumes for the short diploma film, I relied on my own script. The main inspiration was the quarantine time spent with a family of seven. Through this story, I wanted to show both a fairy-tale and realistic vision of the world, in which the world of vampires is mixed with the world of people. I focused primarily on the implementation, not the project itself. Through this activity, I wanted to show how the conceptual work turns into a tangible scenery.

I was responsible for visualization, costume design, technical drawings, but also for directing, set design, props and costumes on the set.

2022
KONKURS
NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

Bogna lata 20-te biedne

z życia wydziału - autor: Jędrzej Skajster
from the life of the faculty by Jędrzej Skajster

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

KIERUNEK SCENOGRAFIA ASP WROCŁAW

W roku akademickim 2011/12 na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa powstała Katedra Scenografii i został uruchomiony nowy kierunek. Utworzenie kierunku pozwala realizować własny tryb kształcenia scenografów teatralnych, filmowych i lalkowych. Scenografia jest jednym z kierunków związanych z dyscyplinami artystycznymi, który można studiować w uczelni publicznej na studiach stacjonarnych, jako studia jednolite magisterskie 5-letnie.

Program kształcenia dla studiów stacjonarnych magisterskich oparty jest o dwa podstawowe bloki przedmiotów - grupę przedmiotów podstawowych i grupę przedmiotów kierunkowych, rozszerzonych o przedmioty humanistyczne oraz nauczanie uzupełniające. Prowadzimy nauczanie wszystkich form scenografii - teatralnej, filmowej, lalkowej, wizualnej. Zapraszamy do prowadzenia warsztatów wybitnych twórców - scenografów, kostiumologów, operatorów filmowych, reżyserów.

W wyniku porozumienia rektorów trzech uczelni artystycznych Wrocławia: Akademii Sztuk Pięknych, Akademii Sztuk Teatralnych w Krakowie, Filia we Wrocławiu i Akademii Muzycznej, nawiązano współpracę w zakresie realizacji spektakli produkowanych przez Akademię Sztuk Teatralnych, co stwarza studentom okazję do wielopłaszczyznowego wykorzystania oferowanego spectrum możliwości realizacyjnych.

Dostrzegając potrzebę rozszerzenia wspólnie podejmowanych działań o możliwość realizacji form filmowych, trzy uczelnie artystyczne Wrocławia wyraziły wolę współpracy z Wrocławską Szkołą Filmową Mastershot. Porozumienie otwiera przed studentami Katedry Scenografii nowe możliwości poznawania kolejnej specyfiki zawodu - scenografii filmowej. Pracownia Scenografii Filmowej w Katedrze Scenografii stwarza szansę na realizacje studenckie w dziedzinie filmu fabularnego, krótkometrażowego, telewizyjnego i dokumentalnego. Posiadamy własną przestrzeń studyjną, TEATR 313, gdzie możemy realizować miniatury teatralne, własne spektakle, wizualizacje.

Studenci tworzą scenografie do dyplomów aktorskich i lalkarskich AST, także etiid semestralnych na Wydziale Reżyserii AST. Uczestniczyliśmy dwukrotnie w Międzynarodowym Quadriennale Scenografii w Pradze, studenci prezentują swoje prace podczas ogólnopolskich wystaw i festiwali teatralnych. Współpracujemy również z teatrami zawodowymi w Polsce.

Od roku akademickiego 2021/2022 uruchamiamy coroczny Ogólnopolski Konkurs na Najlepsze Dyplomy Scenografii, którego jesteśmy organizatorami, we współpracy z Muzeum Teatru im. Henryka Tomaszewskiego, oddziałem Muzeum Miejskiego Wrocławia.

Kierownik Katedry - prof. Elżbieta Wernio

STAGE DESIGN DIRECTION ASP WROCLAW

In the academic year 2011/12, the Department of Scenography was established at the Faculty of Interior Architecture and Design and a new field of study was launched. The creation of the Course allows you to pursue your own training mode for theater, film and puppet scenographers. Scenography is one of the fields of study related to artistic disciplines that can be studied at a public university as a full-time 5-year master's degree program.

The curriculum for full-time master's studies is based on two basic blocks of subjects - a group of basic subjects and a group of major subjects, extended to humanities and supplementary education. We teach all forms of scenography - theater, film, puppet and visual. We invite you to conduct workshops of outstanding creators - set designers, costume designers, film operators and directors.

As a result of the agreement of the Rectors of three artistic universities in Wrocław: the Academy of Fine Arts, the Academy of Theater Arts in Kraków, the Branch in Wrocław and the Academy of Music, cooperation was established in the implementation of performances produced by the Academy of Theater Arts, which gives students the opportunity to use the spectrum of implementation possibilities in a multifaceted manner.

Recognizing the need to extend the jointly undertaken activities to the possibility of making film forms, three art academies in Wrocław expressed their willingness to cooperate with the Mastershot Film School in Wrocław. The agreement opens up new opportunities for students of the Department of Stage Design to learn about another specificity of the profession - film set design. The Film Scenography Studio at the Department of Stage Design creates an opportunity for student productions in the field of fictional, short, television and documentary films.

We have our own studio space, THEATER 313, where we can make theater miniatures, our own performances, and visualizations.

Students create scenography for AST diplomas in acting and puppetry, as well as semester etudes at the AST Directing Department. We have participated twice in the International Stage Design Quadrennial in Prague, students present their works during national exhibitions and theater festivals. We also work with professional theaters in Poland.

From the academic year 2021/2022, we are launching the annual National Competition for the Best Stage Design Diplomas, which we are organizing, in cooperation with the Museum of the Theater. Henryk Tomaszewski, branch of the Wrocław City Museum.

Head of the Department - prof. Elżbieta Wernio

Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu
Pracownia Projektowania Scenografii Teatralnej
Promotorka: prof. dr hab. Elżbieta Wernio

Kaja Wolak
„Wiara, Nadzieja, Miłość - próba redefinicji”

Kaja Wolak, urodzona w Opolu w 1994 roku. Studiowała scenografię na wrocławskiej, jak i włoskiej Akademii. Artystka poszukująca swojej formy wyrazu. Odnajdująca się dobrze w działaniach na pograniczu performansu. Miłośniczka vintage i założycielka marki *_jaramsie*, która zajmuje się dawaniem drugiego życia zapomnianym i zużyтым już przedmiotom.

Wiara, Nadzieja, Miłość.

To moja odpowiedź na współczesność. Szukam w podwalinach i redefiniuję w oparciu o zastaną rzeczywistość. Swoje działania nazywam performensem, jednak performerą odsuwam na drugi plan. Moim bohaterem bezsprzecznie jest odbiorca. Scenografię traktuję bowiem nie tyle jako dekorację, a jak świadome wykorzystanie oddziaływania przestrzeni i obiektów w niej umieszczonych na człowieka.

Akcje tych działań zostały podzielone na te, które odbyły się w przestrzeni publicznej we Włoszech (tuż przed pandemią!) i zwińczone je wystawą w *Lo.ft Lecce* oraz te przeprowadzone już w Polsce.

Staram się, by były wnikliwymi zadrkami wbitymi w rzeczywistość. Nie rzucają się w oczy od razu, są niewielkie i skierowane do odbiorcy najbardziej spostrzegawczego i wyczułonego na szczegóły. To reklamy będące w istocie anty-reklamami i pocztówki nie oferujące pięknych widoków, wpisujące się idealnie w krajobraz miasta krzyczącego neonami, napisami i plakatami reklamującymi coraz to nowsze produkty.

Z jakiegoś powodu potrzebuję też odnieść się do artefaktów kojarzonych z kultem religijnym. Wybieram kapliczki przydrożne ze względu na ich eklektyczną i nieco kiczowatą formę. Swoje obiekty osadzam na schematach złotego podziału (*Złota liczba*, Matila C. Ghyka) i poddaję częściowej dekonstrukcji.

Koncept jest bardzo prosty: kapliczki przyozdobione mocno na zewnątrz, w środku są puste. Miejsca kultu pozostają niewypełnione, a „bożkami” stają się te elementy, które odwracają uwagę od pustki. Używam znalezionych materiałów drewnianych: sklejek i desek. Te kapliczki są schematami, na których umieszczam historię. Przymocowuję do nich przedmioty, które kulturowo kojarzyć się mogą z danym pojęciem, ale tak naprawdę odciągają nas od zbliżenia się do samej istoty Wiary, Nadziei i Miłości.

Academy of Fine Arts Eugeniusz Geppert in Wrocław
Theatrical Scenography Design Studio
Supervisor: prof. dr hab. Elizabeth Wernio
Kaja Wolak
"Faith, Hope, Love - an attempt to redefine"

Kaja Wolak, born in Opole in 1994. She studied stage design at the Academy of Wrocław and Italy. An artist looking for her own form of expression. She feels good at activities on the border of performance. Vintage lover and founder of the *_jaramsie* brand, where she gives a second life to forgotten and used items.

Faith Hope Love

This is my answer to the present day. I am looking in the foundations and redefining it based on the existing reality. I call my actions a performance, but I relegate the performer to the background. The recipient is my hero. I treat set design not so much as a decoration, but as a conscious use of the impact of space and objects placed in it on a person.

The actions of these activities were divided into those that took place in public space in Italy (just before the pandemic!) And were crowned with an exhibition at *Lo.ft Lecce* and those already carried out in Poland.

I try to make them insightful scratches stuck into reality. They are not immediately obvious, they are small and aimed at the most perceptive and sensitive recipient. These are in fact anti-advertisements and postcards that do not offer beautiful views, perfectly fitting into the landscape of the city screaming with neon signs, inscriptions and posters advertising newer and newer products.

For some reason I also need to refer to artifacts associated with religious worship. I choose roadside shrines because of their eclectic and somewhat kitschy form. I base my objects on golden ratio diagrams (*The Golden Number*, Matil C. Ghyk) and partially deconstruct them.

The concept is very simple: the chapels are heavily decorated on the outside, but empty inside. Places of worship remain unfilled, and elements that distract from the void become "idols". I use found wooden materials: plywood and boards. These Shrines are the diagrams on which I put the story. I attach to them items that may be culturally associated with a given concept, but in fact distract us from getting closer to the very essence of Faith, Hope and Love.

2022
KONKURS
NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

KONKURS 2022

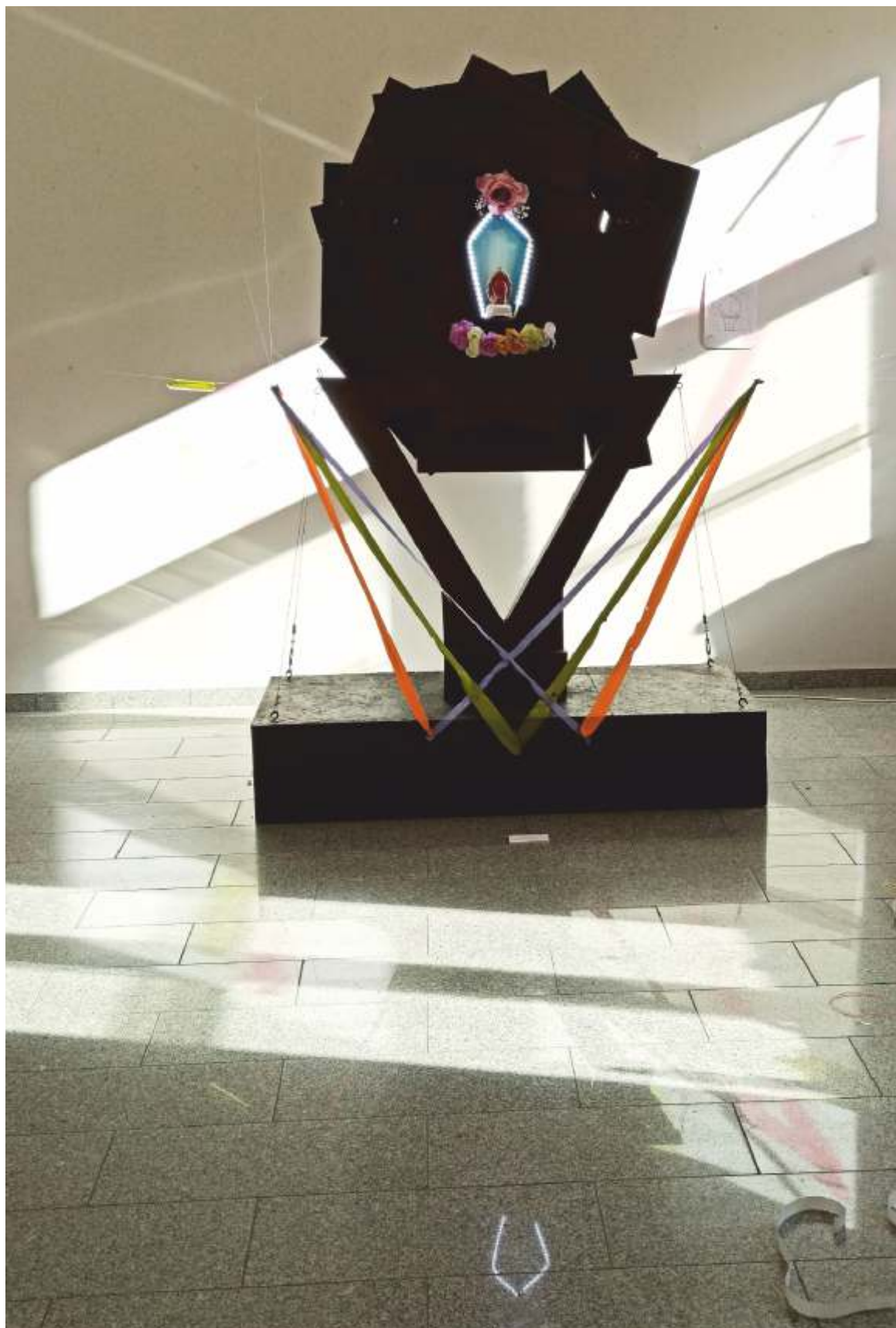
**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu
Pracownia Projektowania Ubioru Kreatywnego
Promotorka: prof. dr hab. Urszula Smaza-Gralak

Jakub Fidler

„Znak Równości. Ubiór jako narzędzie autoakceptacji i zaangażowany komunikat społeczny”

Jakub Fidler - scenograf i kostiumograf, nauczyciel rysunku. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. W 2021 r. uzyskał dyplom z wyróżnieniem na Wydziale Architektury Wnętrz, Wzornictwa i Scenografii. Stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za wybitne osiągnięcia artystyczne w roku 2020/2021.

Współpraca m.in. z Teatrem Dramatycznym w Wałbrzychu, Teatrem Groteska w Krakowie, Teatr Muzyczny Capitol we Wrocławiu, Teatrem Polskim w Podziemiu, Olsztyńskim Teatrem Lalek, grupą Cloud Theater, Opolskim Teatr Lalki i Aktora, Akademią Sztuk Teatralnych.

Wystawa interaktywna „Znak Równości” powstała z potrzeby poruszenia kwestii problemów społecznych, związanych z odmiennością seksualną i powszechną nietolerancją względem niej. Przedstawiam temat dyskryminacji i strachu. W oparciu o charakterystykę społeczności LGBT+, język komunikowania i historię, zrealizowałem interaktywny plac zabaw dla dzieci i dorosłych. Zależało mi na projekcie zaangażowanym społecznie o silnym wydźwięku edukacyjnym i terapeutycznym, który naświetli problem w szerszej skali.

Założenia projektu „Znak Równości” odzwierciedla trzy istotne dla mnie zagadnienia: komentuje problem społeczny, jakim jest homofobia; jest projektem o charakterze edukacyjnym; porusza temat autoakceptacji. Najsilniej oddziałuje na mnie sztuka prospołeczna, sztuka komentująca rzeczywistość. Homofobia w naszym społeczeństwie jest zauważalna na co dzień. Osoby o odmiennej orientacji są marginalizowane, wykluczane, demonizowane. Bywają nazywane potworami, kosmitami, dziwakami. Nie zamierzam walczyć z owymi „potworami”, chcę jedynie wyrazić swój pogląd w toczącej się moralno-obyczajowej batalii o równe prawa człowieka, moich braci i sióstr. Idea pracy oparta na „Znaku Równości” ma za zadanie edukować przez zabawę. Projekt zakłada stworzenie tęczowego placu zabaw dla dzieci i dorosłych. Obrany sposób modelowania pozwolił na stworzenie alfabetu form, które można w dowolny sposób modyfikować, multiplikować, skalować i zestawiać w coraz to inne jakości. Elementy wystawy należy traktować jak klocki Lego, którym można nadać dodatkowych znaczeń oraz funkcji (np. zbudować własną konstrukcję mebla, złożyć część ubioru, stworzyć zabawki do przytulania czy spania).

Academy of Fine Arts Eugeniusz Geppert in Wrocław

Creative Garment Design Studio

Supervisor: prof. Urszula Smaza-Gralak, assist. Marianna Syska

Jakub Fidler

„Equal Sign. Dress as a tool of self-acceptance and an engaged social message. ”

Jakub Fidler - set designer and costume designer, drawing teacher. A graduate of the Academy of Fine Arts. Eugeniusz Geppert in Wrocław. In 2021, he graduated with honors at the Faculty of Interior Architecture, Design and Scenography. Scholarship holder of the Minister of Culture and National Heritage for outstanding artistic achievements in 2020/2021.

Cooperation incl. with Teatr Dramatyczny in Wałbrzych, Teatr Groteska in Kraków, Teatr Muzyczny Capitol in Wrocław, Teatr Polski in Podziemie, Teatr Lalek in Olsztyn, group Cloud Theater, Teatr Lalki i Aktora, Academy of Theater Arts in Opole.

The interactive exhibition "Equal Sign" was created out of the need to raise the issue of related social problems with sexual dissimilarity and general intolerance towards it. I present the topic of discrimination and fear.

Based on the characteristics of the LGBT+ community, language of communication and history, I have realized an interactive playground for children and adults. I wanted a socially engaged project with a strong educational overtone and therapeutic, which will highlight the problem on a larger scale.

The assumptions of the "Equal Sign" project reflect three issues important to me: comments on the social problem of homophobia; is an educational project; deals with the topic of self-acceptance. I am most strongly influenced by pro-social art, art that comments on reality. Homophobia in our society is noticeable on a daily basis. People with a different orientation are marginalized, excluded, and demonized. They are sometimes called monsters, aliens, weirdos. I do not intend to fight these "monsters", I just want to express my view in the ongoing moral and moral battle for the equal rights of my brothers and sisters. The idea of work based on the "Equality Mark" is to educate through play. The project aims to create a rainbow playground for children and adults. The chosen method of modeling allowed to create an alphabet of forms that can be modified, multiplied, scaled and compiled in ever different qualities. The elements of the exhibition should be treated as Lego bricks, which can be given additional meanings and functions (e.g. build your own furniture structure, assemble a piece of clothing, create toys for cuddling or sleeping).

2022
KONKURS
NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu
Pracownia Innych Form Teatralnych
Promotor: dr Robert Sochacki

Sebastian Siepietowski
„3W. Instalacja performatywna - między przestrzenią realną a wirtualną.
Działanie performatywno-scenograficzne wykorzystujące nowe technologie teatr alne”

Sebastian Siepietowski - ur. w 1993 roku we Wrocławiu.

W 2015 roku uzyskał dyplom inżyniera architekta na kierunku Architektura i Urbanistyka Politechniki Wrocławskiej. Również w 2015 roku uzyskał dyplom animatora kultury w Pomaturalnym Studium Kształcenia Animatorów Kultury i Bibliotekarzy SKiBA we Wrocławiu.

W 2021 roku obronił z wyróżnieniem tytuł magistra na kierunku Scenografia na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, gdzie obecnie prowadzi zajęcia w Pracowni Innych Form Teatralnych. Współpracował przy tworzeniu scenografii do spektakli m. in. we Wrocławskim Teatrze Lalek, Teatrze Polskim we Wrocławiu czy Teatrze Lalek Pleciuga w Szczecinie.

Jest scenografem w innowacyjnej i eksperymentalnej działalności grupy Cloud Theater, badającej i rozwijającej ideę współpracy nowych technologii i sztuki.

„Projekt 3W”. Instalacja performatywna między przestrzenią realną a wirtualną.

3W to multimedialna instalacja dziejąca się nie tylko w przestrzeni realnej, ale i wirtualnej. Istnieje na pograniczu dwóch rzeczywistości, które w obecnych czasach (zwłaszcza w dobie pandemii) determinują postrzeganie świata i sztuki. Jest poszukiwaniem odpowiedzi na potrzeby zastanej rzeczywistości - środka wyrazu, który wpisuje się w coraz mocniej przenoszące się w świat wirtualny życie. Instalacja, tworzona podczas pandemicznego lockdownu jest swoistym spektaklem, zamkniętym w przestrzeni online, który widz może oglądać i odbierać na różne sposoby. Dyplom porusza problemy, z którymi boryka się współczesne społeczeństwo, takimi jak kryzys ekologiczny czy uzależniający wpływ technologii na życie. Premiera wydarzenia była multi-immersyjnym performansem multimedialnym odbywającym się w hali bytej zajezdni tramwajowej oraz w przestrzeni wirtualnej dostępnej z każdego miejsca na świecie.

Praca prezentowana była na Festiwalu Współczesnych Sztuk Wizualnych „ARThropocene” oraz na wystawie najlepszych dyplomów Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu „Sztuka Przejścia '21”.

Academy of Fine Arts Eugeniusz Geppert in Wrocław
Studio of Other Theater Forms
Supervisor: dr Robert Sochacki
Sebastian Siepietowski
“3W. A performative installation between real and v irtual space.
A performance and set design using new theater technologies. ”

Sebastian Siepietowski - born in 1993 in Wrocław.

In 2015, he obtained an engineer-architect diploma in Architecture and Town Planning at the Wrocław University of Technology. Also in 2015, he obtained a diploma of a culture animator at the Post-Secondary School for Education of Culture Animators and SKiBA Librarians in Wrocław.

In 2021, he defended his master's degree with honors in the field of Stage Design at the Academy of Fine Arts in Wrocław, where he currently teaches at the Studio of Other Theater Forms. He collaborated in the creation of scenography for the performances of, among others at the Puppet Theater in Wrocław, the Polish Theater in Wrocław and the Pleciuga Puppet Theater in Szczecin.

He is a set designer in the innovative and experimental activities of the Cloud Theater group, researching and developing the idea of cooperation between new technologies and art.

"Project 3W". A performative installation between real and virtual space.

3W is a multimedia installation that takes place not only in real, but also in virtual space. It exists on the border of two realities which nowadays (especially in the pandemic era) determine the perception of the world and art. It is a search for answers to the needs of the existing reality - a means of expression that becomes part of life that moves more and more into the virtual world. The installation, created during the pandemic lockdown, is a specific spectacle, locked in an online space, which the viewer can watch and perceive in various ways. The diploma deals with the problems faced by modern society, such as the ecological crisis or the addictive influence of technology on life. The premiere of the event was a multi-immersive multimedia performance taking place in the hall of the former tram depot and in a virtual space accessible from anywhere in the world.

The work was presented at the Festival of Contemporary Visual Arts „ARThropocene” and at the exhibition of the best diplomas of the Academy of Fine Arts in Wrocław, „Sztuka Przejścia '21”.

2022
KONKURS
NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

KONKURS 2022

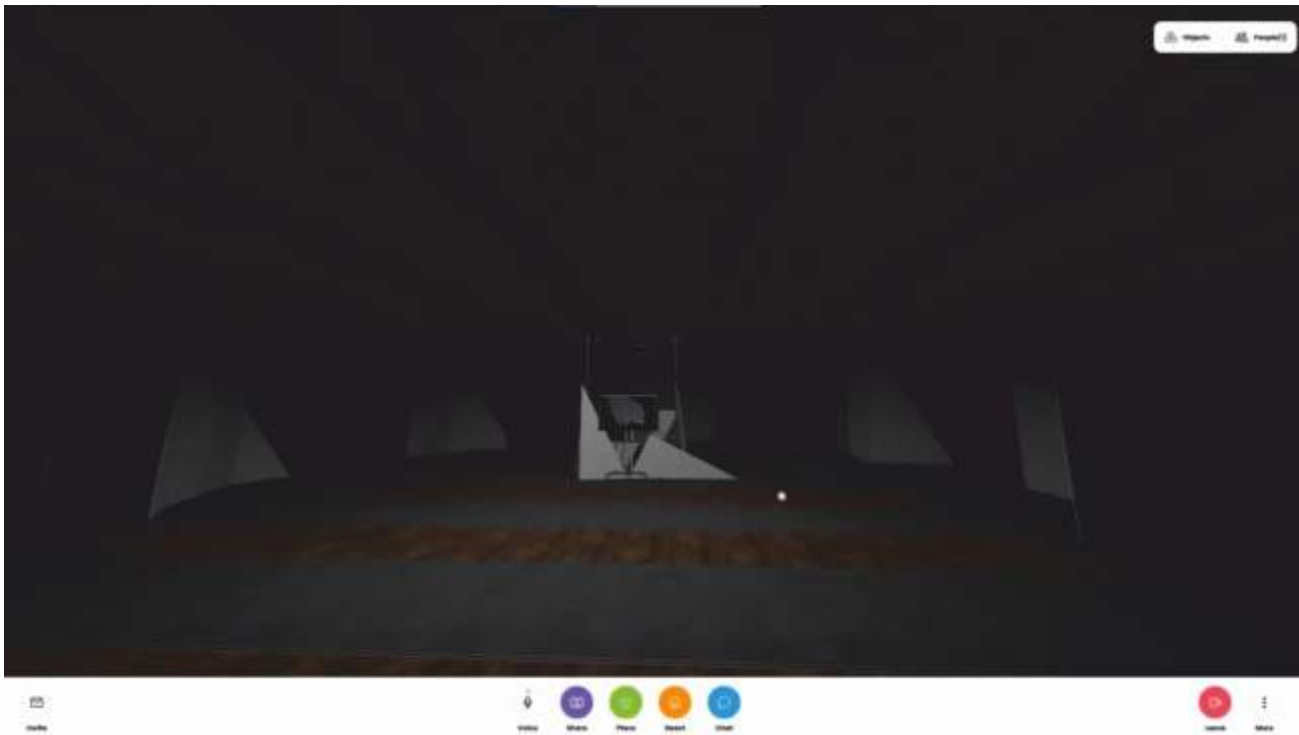
**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

KONKURS 2022

**NAJLEPSZE
DYPLOMY
SCENOGRAFII**
UCZELNI ARTYSTYCZNYCH

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

NAJLEPSZE DYPLOMY SCENOGRAFII UCZELNI ARTYSTYCZNYCH
THE BEST GRADUATE DIPLOMA IN STAGE DESIGN OF ART UNIVERSITIES

PUBLIKACJA TOWARZYSZY KONKURSOWI NAJLEPSZYCH DYPLOMÓW SCENOGRAFII UCZELNI ARTYSTYCZNYCH
THIS PUBLICATION IS A PART OF ART UNIVERSITIES COMPETITION FOR THE BEST GRADUATE DIPLOMA IN STAGE DESIGN

Wydawca / Publisher:

Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu /
Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław
pl. Polski 3/4, 50-156 Wrocław
tel. (+48) 71 343 80 31, 32, 33
e-mail: rector@asp.wroc.pl
www.asp.wroc.pl

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

Publikacja współfinansowana przez / Publication co-funded by:

Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie
1818

ASP KRAKÓW

UAP
POZNAŃ

UA POZNAŃ

ASP WARSZAWA

za'KS
sprzyjamy wyobraźni

Wydanie pierwsze / First edition
Wrocław 2022

Redakcja / Editing:

Elżbieta Wernio, Witold Owczarek

Tłumaczenie / Translation:

Anna Juchnowicz

Korekta językowa / Proof-reading:

Katarzyna Ślipko-Jastrzębska (tekst polski / Polish text)

Anna Juchnowicz (tekst angielski / English text)

Projekt graficzny, przygotowanie do druku / Graphic layout and Pre-press:

Witold Owczarek

Zdjęcia / Photo Credits:

s./p. 2, 24, 25, 26 - S.Siepietowski, s./p. 5, 16, 31 - D.Banasz, s./p. 6, 15 - M. Pietrzak

pozostałe zdjęcia pochodzą z archiwów uczelni biorących udział w konkursie /

the remaining photos come from the archives of the universities participating in the ompetition

Druk i oprawa / Print and binding:

Drukarnia: ZAPOL Sobczyk sp.k.

al. Piastów 42, 71-062 Szczecin

Nakład / Circulation:

350 egzemplarzy / copies

ISBN: 978-83-66321-86-1

© Copyright by Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, Wrocław 2022
Wszystkie prawa zastrzeżone / All right reserved